Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அருள் உரை

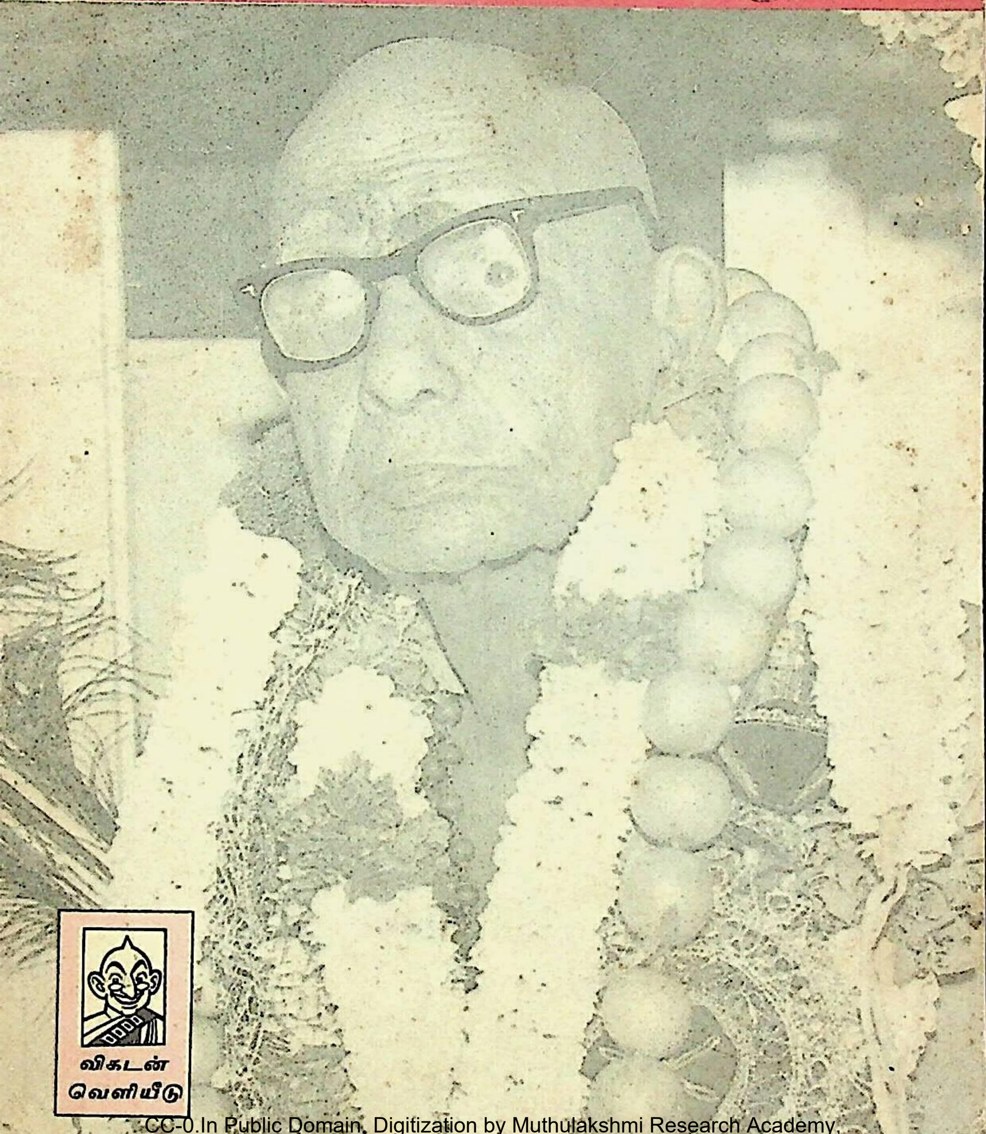

விகடன்
வெளியீடு

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி

சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகளின்

அருள் உரை

49

விகடன்
வெளியீடு

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

முதற்பதிப்பு: அக்டோபர், 1993

பின் அட்டை ஓவியம். சில்பி

விலை ரூ. 3

'தெய்வத்தின் குரல்' (வானதி பதிப்பகம்) மூன்றாம் பகுதியிலிருந்து தொகுக்கப் பட்டது.

ஆனந்த விகடன்,
757, அண்ணா சாலை,
சென்னை-600 002.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸமூக, தனிவாழ்க்கை நெறிகள்

அதிகார பேதமின்மையின் தோஷங்கள்

ம்த புருஷர்களுக்கெல்லாம் மேலேதான் இப்போதும் காந்தியைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் செய்கிறது அவர் கொள்கைக்கு வேறாய் இருக்கிறது என்னும் போது 'ஹிபாக்ரிஸி' என்ற தோஷம் ஏற்படுகிறது. டிப்ளமஸி யில் ரொம்பவும் கீழ் லெவல்களுக்கு (war-time – உலக யுத்தத் தின்போது) போன அனேக அன்னிய தேச ராஜாங்கள் அவர்களுடைய மதங்கள் சொன்ன ஸத்யக் கொள்கையை மீறியே போயிருக்கின்றன. நம் தேசத்திலோ 'அர்த்த சாஸ்திரம்' என்றுள்ள ராஜநீதியில் முதலிலேயே ராஜதந்திரம் என்பதாக அவசியமான ஸந்தர்ப்பத்தில் இப்போது சொல்கிற 'டிப்ளமஸி'யை அனுமதித்திருப்பதால், நம்முடைய ராஜாக் களுக்கு ஸந்தர்ப்ப நெரிசலில் ஸத்யத்தை ஒளிக்க வேண்டி யிருந்தபோது சாஸ்திர விரோதமாகப் போகிற தோஷமோ, ஹிபாக்ரிஸி தோஷமோ ஏற்படவில்லை. இன்னின்ன ஸந்தர்ப் பத்தில் ஸத்யத்துக்கு விலக்குத் தரலாம் என்று வகைப்படுத்தி வரம்பு கட்டி சாஸ்திரத்தில் வைத்துவிட்டதாலேயே அவற்றில் மட்டுமே அப்படிச் செய்வது, மற்றவற்றில் பரம ஸத்யமாக நடந்து கொள்வது என்று நம் ராஜாக்கள் ஆட்சி செய்திருக் கிறார்கள்.

இப்படி விதிவிலக்காகச் சிலதைச் சொல்லாமல், விதி விலக்கே கிடையாது என்று வைத்த தேசங்களிலோ, ஏதோ

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சிலதில் என்றில்லாமல், அனேக விஷயங்களில் ஸத்ய விரோத மாகப்போன ராஜாக்களும், ராஜாங்கங்களும் தோன்றுவதும், கிளர்ச்சி, புரட்சி என்று ஏற்படுவதுமாய் இருந்திருக்கிறது. ஹிஸ்டரியைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆனால், இந்த அம்சத் தைக் கவனிக்காமலே அர்த்த சாஸ்திரம் பண்ணின சாணக் கியனைக் கபடி, தந்திரசாலி, unscrupuilous என்றுகூட விமரிசிப் பதைப் பார்க்கிறோம்!

லக்ஷ்ய நிலையை எல்லோருக்கும் நடைமுறையாக வைப் பதில் இன்னொரு தோஷம் என்னவென்றால், தாங்கள் மதத் தின் கொள்கைக்கு விரோதமாகப் பண்ணுகிறோமென்று இருக் கக்கூடாது என்பதற்காக, இப்படி விரோதமாகப் போகிற வர்கள் மூலக்கொள்கையையே தங்களுக்கு ஸாதகமாகத் திரித்து அர்த்தம் பண்ணுவது! 'நீங்கள் எப்படி மாம்ஸம் சாப்பிடலாம்?' என்று பௌத்தர்களிடம் ஹிந்துக்கள் கேட்ட போது, அவர்கள் தங்களுடைய மதக்கொள்கையையே திரித்து, 'பிராணிக்கு நாங்கள் நேராக ஹானி செய்யக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய புத்தர் சொல்லும் அஹிம்ஸா தர்மம். நாங்கள் ஹானி உண்டாக்காமலே வேறெவனோ கசாப்புக் கடைக்காரன் விற்பதை நாங்கள் சாப்பிடுவதில் அஹிம்ஸைக்குத் தோஷமில்லை' என்று சொல்வதுண்டாம். இப்படிப் பலபேர் சொல்லிச் சொல்லி ஒரு மதத்தின் மூலக் கொள்கைக்கு விரோதமாகப் பண்ணுவதே அதன் கொள்கை யாகப் பிற்பாடு ஆகிவிடுகிறது; அதாவது, மதத்தின் ரூபமே திரிந்து போகிறது. இது எல்லாவற்றையும்விடப் பெரிய தோஷம்!

இத்தனை தோஷங்களும் நமக்கு வராமல், அதிகாரி பேதம் செய்து தர்மங்களை வித்யாஸப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் நம் மத சாஸ்திரங்கள் நம்மையும் ரக்ஷித்து, உத்தம தர்மங்களையும் திரியாமல் ரக்ஷித்து வந்திருக்கின்றன. நாமோ 'அதிகாரி பேதமே வேண்டாம், எல்லாம் ஸமம்' என்கிறோம். அதோடு நமக்குப் பிடித்த இந்த அபேத வாதம்தான் நம் மதத்தின் மூலக் கொள்கையே; அதில் ஜாதி வித்யாசமே கிடையாது என்று சொல்லி, அதற்கு 'நல்ல பெயர்' உண்டாக்குகிறோம்! இதுவும் மூலமதத்துக்கு விரோதமாகப் போவதோடு நிற்காமல், இந்தப் போக்குத்தான் மதத்தின் ஒரிஜினல் ரூபமே என்று திரித்துக்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

காட்டும் தோஷத்தில் சேர்ந்ததுதான்.

எடுத்துச் சொல்வதற்கு எவருமில்லை! சொன்னால் புரிந்து கொள்வார்கள்; ஆயிரத்தில் ஒருவராவது ஒப்புக் கொள்வார்கள்; சற்று முன் நான் சொன்ன 'நல்லவர் ஒருவர் உளரேல்' கொள்கைப்படி இந்த அளவுக்காகவதுதான் திருப்திப்படலாம் என்றுதான் இவ்வளவும் சொல்வது.

'அவனவன் தனக்கான கர்மாவைக் கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பண்ணினாலே உயர்ந்த ஸித்தியை அடைகிறான். எவனும் ஸ்வதர்மப்படிப் பண்ணும் கர்மா ஈச்வரனுக்கு அர்ச்சனையாகி அவனுக்கு ஸித்தியைத் தருகிறது' என்று பகவான் தீர்மானமாக (கீதை 18.45-45) சொல்லியிருப்பதை மறந்து இப்போது மதாபிமானமுள்ளவர்களே சீர்திருத்தம் பேசுகிறார்கள். அவரவர் கர்மாவைப் பொறுத்தே ஆசாரம் மாறுவதால் இங்கே கர்மா என்கிறபோது அதிலேயே அதைச் செய்பவனுக்கான ஆசாரமும் அடங்கி விடுகிறது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

விதி விலக்கில்லாமையின் விளைவுகள்

சாஸ்திர விதிகள் சிலவற்றுக்கு சாஸ்திரத்திலேயே விலக்குத் தந்திருப்பதும் மனுஷ்ய மனோபாவத்தைப் புரிந்து கொண்டு, நீக்குப் போக்கோடு அதை அபிவிருத்தி அடையப் பண்ணுவதற்குத்தான். ஸத்யம், அஹிம்ஸை மாதிரியான பெரிய தர்மங்களை, கொள்கைகளைக்கூட அதைவிடப் பெரிய ஸத்யமான ஒன்றுக்காக, ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கவும் நம் சாஸ்திரம் இடம் தருகிறது. 'விட்டுக் கொடுப்பது' என்று வெளியிலே தோன்றினாலும், உள்ளே பார்த்தால் இதுதான் உண்மையில் தர்மத்தின் 'லெட்டரை' மட்டுமில்லாமல் 'ஸ்பிரிட்'டைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பது என்று தெரியும். திருஷ்டாந்தமாக ஓர் அபலை ஸ்த்ரீயைப் போக்கிரிகளிடமிருந்து ரக்ஷிக்க வேண்டியபோது 'வாய் ஸத்ய'த்துக்கு ஒரு 'அமெண்ட்மெண்ட்' போட்டு,

'ஸத்யம் பூதஹிதம்'

– எது ஜீவ ஜந்துக்களுக்கு நல்லது பண்ணுமோ அதுதான் ஸத்யம் – என்று அதன் ஸ்பிரிட்டைக் காட்டி சாஸ்திரமாக எழுதி வைத்தார்கள்.

எதற்கும் 'எக்ஸெப்ஷன்' உண்டு. இதைப் பார்க்காமல் ரொம்பவும் தீவிரமாக ஒரு ரூலை ஒருவர் சொன்னால் அப்புறம் அவரே அதற்கு மாறாகப் பண்ண வேண்டிய எக்ஸெப்ஷனலான ஸந்தர்ப்பம் வருகிறபோது என்னவோ போலாகிறது.

காந்தி ஒரேயடியாக அஹிம்ஸை, அஹிம்ஸை என்றார். அவரே ஒரு ஸமயம் ஒரு கன்றுக்குட்டி உயிர்போகாமல் ரொம்பவும் அவஸ்தைப்பட்டபோது அதற்கு ஒரு 'பாய்ஸன்' மருந்தைக் கொடுத்து உயிர் போகும்படிப் பண்ணினார்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அவர் ஏற்கெனவே தீவிர அஹிம்ஸா வாதம் பண்ணிய தாலேயே இப்போது பலபேர், 'அப்பேர்ப்பட்டவர் இப்படி கோஹத்தி பண்ணிவிட்டாரே' என்று கண்டனம் தெரிவித் தார்கள்.

இன்னொன்றுகூடப் பண்ணினார். ஒரு ஸமயம் தேசத்திலே பெரிய பஞ்சம் வந்தது. அப்போது எல்லா மாகாணத்துப் பிரதிநிதிகளும் அப்போதிருந்த டில்லி ராஜாங்கத்திடம் ஜாஸ்தி உணவுப்பண்ட உதவி வேண்டுமென்று ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கேட்டுக் கொண்டார்கள். காந்தியும் அங்கே 'அட்வைஸ்' பண்ணுவதற்காக இருந்தார். அப்போது அவர் சென்னை மாகாணத்திலிருந்தவர்களும் இப்படிக் கேட்கிறதைப் பார்த்து, 'சுற்றி ஸமுத்ரம் இல்லாத யு.பி-க்காரர்கள், எம்.பி-க்காரர்கள்தான் அழுகிறார்களென்றால், மூன்று ஸமுத் ரங்களும் மூன்று பக்கம் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற, மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டைச் சேர்ந்த நீங்களும்கூடச் சேர்ந்து அழுவதாவது?' என்றாராம். என்ன அர்த்தமென்றால், 'ஸமுத்ரத்தில்தான் நிறைய மத்ஸ்யம் கிடைக்குமே, பிடித்துத் தின்னுங்களேன்' என்று அர்த்தம்.

அவர் போனவிட்டு (காந்திஜி காலமான பிறகு) நேரு வானால் 'பாகிஸ்தான் 'அக்ரஷன்' (ஆக்கிரமிப்பு) செய்தால் நாம் படையெடுப்பதற்கு பாபுவிடமிருந்தே அனுமதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

சாஸ்திர ரூல் டிஸ்க்ரிமினேஷன் செய்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏல்லாருக்கும் பொது ரூல் பண்ணின வர்கள் தங்கள் ரூலில் சாஸ்திரம் காட்டுகிற நீக்குப்போக்குக்கூட இல்லாமல் ரொம்பவும் தீவிரமாக ஆரம்பிப்பதையும் கடைசியில் சாஸ்திரம் சொல்கிறபடியே அதிகார பேதம், ஸந்தர்ப்ப பேதம் பார்த்து அதை இளக்கிக் கொள்ளும்படி யாவதையும் பார்க்கிறோம். அல்லது இளக்கிக் கொள்ளாத போது அந்த ரூலை அவர்களுடைய 'ஃபாலோயர்'கள் காலக் கிரமத்தில் அடியோடு விட்டுவிடும்படியாகிறது. இவற்றைக் காட்டுவதற்காகவே புத்தரையும் காந்தியையும் சொன்னேன். புத்தர் அவதாரந்தான் காந்தி என்றுகூடச் சொல்கிறார்களே!

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

எதையும் எல்லாருக்கும் பொதுவாய் வைப்பதற்கில்லை என்பதால் வர்ணாச்ரமப்படி தர்மாசாரங்களை வித்யாஸமாய் வைத்திருக்கிறது. எதையும் எல்லா ஸந்தர்ப்பத்துக்கும் பொது வாக வைப்பதற்கில்லை என்பதால் அதற்கு விலக்குத் தந்து 'ஆபத்(து) தர்மம்', 'யாத்ரா தர்மம்' என்றெல்லாமும் சாஸ் திரங்கள் 'ரிலாக்ஸ்' பண்ணியிருக்கின்றன.

இதெல்லாம் கூடாது என்று நல்ல எண்ணத்தோடேயே மாற்றினாலும் அது நடைமுறையில் ஸரியாய் வருவதில்லை யென்பதற்கு திருஷ்டாந்தமாகத்தான் இந்த இரண்டு பேரையும் சொன்னேன். அவர்களைக் குற்றம் சொன்னதாக அர்த்த மில்லை. தனி வாழ்க்கையில் ரொம்ப சுத்தர்களாக இருந்து கொண்டு, நல்ல தியாகிகளாக ஸர்வஜன க்ஷேமத்தையே நினைப்பவர்களாக இருந்த இந்த இரண்டு பேர்கூட நம் வைதிக வழிக்கு வித்யாஸமாகச் செய்தபோது அவர்கள் நினைத்தபடி நல்லது நடக்கவில்லை. அவர்களாலேயே அந்தக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாக நடத்திக் காட்ட முடியவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்டினது, இவர்கள் பண்ணினது தப்பா ஸரியா என்று இவர்களை 'இன்டிவிஜுவலாக' (தனி மனுஷ்யர்களாக) வைத்து முடிவு செய்வதற்காக இல்லை; அப்படியானால் நான் செய்கிறவை ஸரியா, தப்பா என்றும் சர்ச்சை செய்ய வேண்டிவரும். அதனாலே இங்கே இன்டிவிஜு வலைப் பற்றிப் பேச்சில்லை. அந்த வாதம் வேண்டாம். 'சாஸ்திரம்' என்கிறதில் சொல்லியிருக்கிற அதிகார பேதமும், அதையொட்டி ஏற்படுகிற ஆசார அனுஷ்டான பேதமும் ஸரியா தப்பா என்று எடைபோட்டு, அதை மாற்றி வேறுவித மாய் பண்ணப் போனால் கடைசியில் இப்படிப் புதிசாகப் பண்ணினது பூர்ணமாக நடைமுறைக்கு ஸாத்யப்படாமல் போவதைத்தான் பார்க்கிறோம் என்று நிதர்சனமாகக் காட்டவே, இந்த இரண்டு பேர் செய்ததை ஒரு எக்ஸாம் பிளாகக் காட்டினேன்.

நல்ல அறிவும், அன்பு மனஸும், ஸ்வயநல நோக்கமில்லாத குணமும் கொண்ட இரண்டு பேர் செய்ததே ஸரிப்பட்டு வரவில்லை என்பது சாஸ்திரத்தின் பெருமையை 'அன்டர்லைன்' பண்ணிக் காட்டுவதற்காகச் சொன்னதேயன்றி, இவர்களுக்குக் குறைவு சொல்வதற்காக அல்ல. வேறு யாரைச்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சொல்லியிருந்தாலும் இவர்களைப் போல எல்லாருக்கும் தெரிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதால் இந்த இரண்டு பேரைச் சொன்னேன்.

பார்ஸிகளையும், ஜைனர்களையும் போலச் சின்ன கம்யூனிடிகளாக இருந்தால் ஒரே ரூலை அதைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் பொதுவாக வைத்தாலும் அதை அத்தனை பேரும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு நடக்க முடிவதைப் பார்க்கிறோம். பௌத்தத்தைவிட ஜைனர்களுக்கு அஹிம்ஸையில் இன்னும் 'ஸ்ட்ரிக்ட்' ரூல் இருந்தாலும் அவர்கள் அதிலிருந்து விலகவில்லையென்று பார்க்கிறோம். இதற்கு வித்யாஸமாக, ஏராளமான ஜன ஸமூஹத்தைப் பெற்றிருந்தும் எத்தனையோ ஆயிரம் வருஷங்களாக மற்ற எந்த மதஸ்தரையும்விட உயர்ந்த பண்புகளைக் கொண்டவர்களாக நம்முடைய மதஸ்தர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்களென்றால் அதற்குக் காரணம் அதில் ஐடியல் ரூல், ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு ஸாத்யமான நடைமுறை, வழி ஆகிய இரண்டிற்கும் இடம் கொடுத்து, ஐடியலைச் சிலருக்கு மட்டும் 'கம்பல்ஸரி'யாக்கி, அதன் மூலமே அது மற்றவர்களையும் இன்ஃப்ளுயென்ஸ் பண்ணி அவர்களிடமும் கணிசமான அளவு 'ஆப்ஷன'லாகப் பரவும்படி நம் சாஸ்திரங்கள் வசதி பண்ணிக் கொடுத்திருப்பதுதான்!

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஆசாரத்தில் நீக்குப்போக்கு

வர்ண தர்மம், ஆச்ரம தர்மம், ஆபத் தர்மம், யாத்ரா தர்மம் என்று வித்யாஸமாக இருப்பதைப் போலவே பிரதேசத்தைப் பொறுத்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வித்யாஸமாகப் போக சாஸ்திரம் இடம் கொடுத்திருக்கிறது. சீதோஷ்ணத்தில் இருக்கும் வித்யாஸத்துக்கும் ('ஹிமாலயன் ரீஜ'னுக்கும் ராஜஸ்தான் பாலைவனத்துக்கும் எத்தனை வித்யாஸம்?), இந்தப் பெரிய தேசத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தில் வெவ்வேறு நூற்றாண்டுகளில் வந்து மோதின அன்னிய தேசக் கலாசாரத்தின் செல்வாக்குக்குக் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தும் பிராந்திய ரீதியில் ஆசார அனுஷ்டானங்களில் சில வித்யாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை தேசாசாரம் என்கிறோம். Basic ஆக (அடிப்படையில்) ஒரே சாஸ்திரந்தான் என்றாலும், சில விஷயங்களில் பிரதேச ஆசாரங்கள் என்று மாறுபட்டு அங்கங்கே இருக்கின்றன. அங்கங்கே உள்ளவர்களில் பரம சிஷ்டர்களும் அந்த 'ரீஜனல்' ஆசாரப்படிதான் செய்கிறார்கள்.

புருஷர்கள் எல்லாருக்கும் தேசம் பூராவும் பஞ்சகச்சம்தான். பெங்காலி பாபு, அதைச் சொருகாமல் அப்படியே விட்டாலும் இது ஒரு சின்ன 'டிஃபரன்ஸ்'தான். ஆனால் ஸ்திரீகளைப் பார்த்தால் நம் ஊரிலேயே அய்யருக்கும், ஐயங்காருக்கும் கட்டு வித்யாஸம். கன்னட தேசத்தில் ஒரு மாதிரி. மஹாராஷ்டிரத்தில் வேறு ஒரு தினுஸு. இதிலெல்லாமே கச்சம் உண்டு. வடக்கேயோ ஸ்திரீகள் உடுத்துவதில் கச்சம் போடுவதில்லை. அங்கே குஜராத், யு.பி., காஷ்மீர், பெங்கால் ஒவ்வொன்றிலும் ஸ்திரீகளுக்கு வெவ்வேறு கட்டு இருக்கிறது. இங்கேயே மலையாளத்தில் கச்சமில்லாமல் 'முண்டு' என்று உடுத்துகிறார்கள். இதெல்லாம் அந்தந்த தேசாசாரமாக மதிக்கப்படுகின்றன. ஸமீப காலத்தில் உண்டாக்காமல் நெடுங்காலமாக ஒரு 'ட்ரெடிஷனாக' வந்து, அங்கேயுள்ள சாஸ்திரஜ்ஞர்களும்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அனுஸரித்த எதற்குமே சாஸ்திர ஸம்மதமுண்டு.

இப்படியே குலாசாரம் என்று ஒன்று. இதில் குடும்பங்களுக் கிடையில் வித்யாஸமான வழக்கங்களைப் பார்க்கிறோம். ஸாதாரணமாக ஒரு கல்யாணத்தில் இது நன்றாகத் தெரியும். 'பிள்ளையாத்தில் இப்படி இப்படி வழக்கமாம். அப்படித்தான் செய்யணும்' என்பார்கள். நாந்தி, விரதம், கன்யாதானம், பாணிக்ரஹணம், மாங்கல்ய தாரணம், ஸப்தபதி, பிரவேச ஹோமம், ஔபாஸனம் முதலியன எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரி தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். இதிலேயும்கூட யாரார் எந்த ஸூத்ரமோ அதன்படி வித்யாஸம் இருந்தாலும், இந்தப் பெயருள்ள சடங்குகள் எல்லாருக்கும் 'காமன்'தான். ஆனால் இதுதவிரப் பல விஷயங்களில் வித்யாஸம் இருக்கும். திவஸச் சமையலில்கூட இன்ன இன்ன சேர்க்கலாம், சேர்க்கக் கூடாது என்பதற்கு குலாசாரப்படி வித்யாஸம் இருக்கிறது.

ஒரே ரூலில் எல்லாரையும் கட்டிப் போடுவதில் ஏற்படும் சிரமங்கள் இல்லாமலிருக்கவே இப்படித் தேசம், காலம், இடம் போன்றவற்றுக்கு நெகிழ்ந்து கொடுத்து ஆபத் தர்மம், யாத்ரா தர்மம், தேசாசாரம், குலாசாரம் ஆகியன ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஆபத் தர்மம், யாத்ரா தர்மம் என்று நடுநடுவே சொன்னேனே, இவை தாக்ஷிண்யத்தின் பேரில் ஏற்படுத்தினவை. சிலவிதமான ஸந்தர்ப்பங்களில் ரொம்ப 'ஸ்ட்ரிக்ட்'டாக சாஸ்திர ரூல்படிச் செய்ய முடியாமலிருக்கும்போது ரூல்களை 'ரிலாக்ஸ்' செய்து கொடுத்து இந்த ஆபத் தர்மம், யாத்ரா தர்மம் முதலியவற்றை சாஸ்திரமே அனுமதித்திருக்கிறது.

வெளியூர்களுக்குப் போகிறபோது எல்லா ஆசாரங்களையும் அனுஷ்டிக்க முடியா விட்டாலும், முடிந்த மட்டும் பண்ணுவதே போதும் என்று யாத்ரா தர்மத்தில் இருக்கிறது. ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில் (தன் ஊரில்) ஸ்வக்ருஹத்தில் (சொந்த வீட்டில்) அத்தனை ஆசாரங்களையும் பின்பற்றத்தான் வேண்டுமென்றாலும், வெளியூரில் அவற்றில் பாதி பண்ணினாலும் போதுமானது என்றுகூட இருக்கிறது. செங்கல்பட்டில் வீடு, மெட்ராஸில் ஆபீஸ்; இல்லாவிட்டால் எப்போதும் டூரில் போகிற வேலை என்று இருக்கும் இக்காலத்தில் இம்மாதிரி

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

'லீனியண்ட் ரூல்'களைச் சொல்வதற்கே பயமாயிருக்கிறது! இருக்கிற ஆசாரத்தையும் ஜனங்கள் விட்டுவிடுவதற்கு நானே வழி சொல்லிக் கொடுத்த மாதிரி ஆகிவிடக்கூடாதே! யாத்திரையையும், வெளியூர் வாஸத்தையும் சாஸ்திரம் நினைத்தது உத்யோக நிமித்தமாக, உதர நிமித்தமாக அல்ல. ஏதோ க்ஷேத்ராடனம், அல்லது ஒரு கல்யாணம், இல்லா விட்டால் பந்துக்களின் மரணம் இம்மாதிரி காரணத்துக்காக எப்போதாவது பிரயாணம் பண்ணுவதைத்தான் சாஸ்திர காரர்கள் நினைத்தார்களே தவிர, ஜீவனோபாயத்துக்காக நித்யப்படி யாத்திரை செய்வதையல்ல.

பூர்ண உபவாஸம் முடியாவிட்டால் பழம், பால் சாப் பிடலாம்; பக்வான்னத்துக்கு (நன்றாக ஜலத்தில் வெந்த உணவு வகைகளுக்கு) உள்ள சேஷ தோஷம் தைலபாகத்துக்கு (எண்ணெய் அல்லது நெய்யில் வறுத்த பக்ஷணம், வறுவல் முதலானவற்றுக்கு) இல்லை; மடிக்குறைவானவர்களிடம் தீர்த்தம் வாங்கிச் சாப்பிடும்படி நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் அதில் கொஞ்சம் மோரைத் தெளித்துக் கொண்டால் தோஷ பரிஹாரம் – என்றெல்லாம் பல exemption கொடுத் திருப்பது தாக்ஷிண்ய நோக்கில்தான். பலஹீனர்களிடமுள்ள கருணையாலேயே அவர்களுக்கு விரத உபவாஸங்கள் வேண் டாம். 'நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கில்லை' என்று வைத் திருக்கிறது.

இதேமாதிரி, ஆபத்துக் காலத்தில் அனேக ஆசாரக் கட்டுப் பாடுகளைத் தளர்த்திக் கொடுத்து ஆபத் தர்மம் என்பதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அப்போதுங்கூட எங்கே அடியோடு முடியவில்லையோ அங்கேதான் ஆசாரத்தைத் தளர்த்தலாம். முடிந்த இடத்தில் பின்பற்றத்தான் வேண்டும். திருஷ்டாந்தமாக உபநிஷத்திலேயே ★ ஒரு கதை வருகிறது.

★ சாந்தோக்யோபநிஷத் 1.10

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

முடிந்தவரை பூர்ண ஆசாரம்

இடியும் மழையுமாகக் குருதேசம் ஒரு ஸமயத்தில் பாழாய்ப் போயிருந்தது. அன்ன ஆஹாரம் கிடைக்காமல் எல்லாரும் கஷ்டப்பட்டார்கள். சாக்ராயண உஷஸ்தர் என்று ஒரு ரிஷி. அவரும் அவருடைய இளம் மனைவியும் அலைந்து திரிந்துகொண்டு போய் யானைப்பாகர்கள் வசிக்கிற ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார்கள். யானைகளுக்கென்று பூர்வத்தில் தான்யம் சேமித்து வைத்திருப்பார்களல்லவா? யானையின் தீனியில் துளிப்பாகம் மனுஷ்யனுக்குப் போதுமே! அதனால் அங்கே கொஞ்சம் தான்ய நடமாட்டம் இருந்தது. எவனோ ஒரு யானைப்பாகன் 'குல்மாஷம்' என்கிற தான்யத்தை (கொள்ளு என்று நினைக்கிறேன்) தின்று கொண்டிருந்தான். பிராணனை ரக்ஷித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஆபத்-கால தர்மப்படி அவனிடம் உஷஸ்தர் அந்தக் கொள்ளில் கொஞ்சம் யாசித்துப் பெற்றார்.

யானைப்பாகன் அதை அவர் சாப்பிட்டவுடன் குடிப்பதற்காகத் தான் குடித்துக் கொண்டிருந்த ஜலத்திலிருந்தே கொஞ்சத்தைக் கொடுத்தான். 'உச்சிஷ்டத்தை (ஒருவர் உண்டு மிகுந்ததை) வாங்கிக்கொள்ள மாட்டேன்' என்று ஆசார விதியைக் காட்டி உஷஸ்தர் ஜலம் வாங்கிக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். 'கொள்ளு மாத்திரம் உச்சிஷ்டமில்லையா? அதை வாங்கிக் கொண்டீரே!' என்று யானைப்பாகன் கேட்டான். அதற்கு அவர், 'அதை வாங்கிச் சாப்பிட்டிரா விட்டால் என் பிராணனே தேஹத்தில் தங்கியிருக்காது. பிராண ரக்ஷணை அவச்யம் என்ற பெரிய தர்மத்துக்காக, அதைவிடச் சிறிய உச்சிஷ்ட தர்மத்தை விட்டேன். இப்போது தீர்த்தமில்லாமல் என் பிராணன் போய்விடாது. சாப்பிட்ட வாய்க்குத் தீர்த்த பானம் இன்பமாகத்தானிருக்குமென்றாலும் இப்போது நான் உன்னிடம் ஜலம் வாங்கிக் குடித்தேனானால் அது எனக்கு

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

இன்பம் தருகிற காமத்துக்காகத்தான் ஆகுமேயன்றி சாஸ்தி ரோக்தமான ப்ராண ரக்ஷணை என்ற தர்மத்துக்கு ஆகாது. ஆகையால் வேண்டாம்' என்றார்.

தர்ம–அர்த்த–காம–மோக்ஷம் என்று நாலு சொல்கிறோம். ஆசாரத்தில் அர்த்த, காமங்கள், இம்மை நலன்கள் யாவும் அடக்கமானாலும், இவற்றை விடவும் அது தர்மத்தையே முக்யமாகக் கொண்டு மோக்ஷத்தை லக்ஷ்யமாகக் கொடுக்கிறது என்பதையும் இது புரிய வைக்கிறது.

பெண்கள் தினமும் ஸ்நானம் செய்து ஈரத்தலையோடு கஷ்டப்பட வேண்டாம் என்ற தாக்ஷிண்யத்தினால்தான் விசேஷ தினங்களைத் தவிர மற்ற நாட்களில் அவர்கள் தலையில் மஞ்சள் ஜலம் புரோக்ஷித்துக் கொண்டாலே போதும் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. கர்ப்பம் நன்றாக வளர்ந்தபின் ஒரு கர்ப்ப ஸ்திரீ எந்த விரதம் இருந்தாலும் பலிக்காது என்பதுகூட அவள் அந்த ஸ்திதியில் விரதோப வாஸங்களால் காயக்கிலேசம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டா மென்ற கருணையால்தான். குழந்தைப் பிராயத்திலும், வாலிபப் பிராயத்திலும் ஒருவனைப் புஷ்டியாக வளரவிட வேண்டுமென்றுதான் பிரம்மச்சாரிக்கு விரத உபவாஸங்கள் சொல்லாமல், ஸாத்விக உணவாக எவ்வளவு வேண்டு மானாலும் சாப்பிடலாமென்று வைத்திருக்கிறது. வியாதியஸ் தருக்கும் அனேக விதிகளிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறது.

தாக்ஷிண்யத்துக்காக principle-ஐ (கொள்கையை) விட்டு விட்டார்கள் என்று அர்த்தமில்லை. ஆசார அனுஷ்டானத்தில் நாம் எத்தனை நம்பிக்கை வைத்திருந்தாலும் இம்மாதிரி அவை ரொம்ப சிரம ஸாத்யமாகிறபோது மாத்திரம் பகவானே கருணையினால் அவற்றை 'ஓவர்லுக்' பண்ணி விடுவான். சிரமதசை முடிந்த பிற்பாடு நாம் அவற்றை உரியபடி அனுஷ் டிக்கத்தான் வேண்டும் என்பதே தாத்பரியம். குறிப்பிட்ட சில ஸமயங்களில் சில ஆசாரங்களைத் தளர்த்திக் கொடுத்திருக் கிறது என்பதனால் அதையே எக்காலத்துக்கும் நடைமுறை யாக்கிக் கொண்டுவிடக் கூடாது. ஒன்று முடியாதபோது அதற்குப் பதிலாக (Substitute ஆக), இரண்டாம் பக்ஷமாக (secondary-யாக) இன்னொன்றைச் சொல்லியிருக்கும். இதற்குக்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

'கௌணம்' என்று பெயர். 'கௌண' ஆசாரத்தையே மூலமான 'முக்ய' அல்லது 'ப்ரதான' விதிக்குப் பதில் எப்போதும் அனுஷ்டிப்பதென்பது முறையாகாது. 'முக்ய விதி', 'பிரதான விதி' என்பது ஜெனரல் ரூல். 'கௌண விதி' என்பது Subsidiary ரூல்.

சில ஸமயங்களில் 'முக்ய'த்தையும் பண்ணிவிட்டு, 'கௌண'த்தையும் அதோடு பண்ணுவது விசேஷிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஸ்நானம் என்றால் ஜலத்துக்குள் முழுகி அழுக்கு போகக் குளிப்பதுதான். ஆனால் உடம்பு ஸரியில்லாத போது அப்படிப் பண்ண வேண்டாமென்று 'கௌண'மாகத் தலைக்கு விட்டுக் கொள்ளாமல் கழுத்து வரை குளித்தால் போதும். 'டெம்பரேச்சர்' இருந்தால் இடுப்புவரை குளித்தாலே போதும், அதுவும் முடியா விட்டால் ஈரத்துணியால் துடைத்துக் கொண்டாலும் ஸரி. ரொம்பவும் தாபஜ்வரமானால் இதுகூட வேண்டாம், தலையோடு கால் விபூதியைப் பூசிக்கொண்டாலே ஸ்நானம்தான் என்றெல்லாம் சாஸ்திரங்களில் flexible ஆக (நெகிழ்ந்து கொடுத்து) விதி செய்திருக்கிறது. நன்றாகத் தலைக்கு ஸ்நானம் பண்ணின பிற்பாடும், அதாவது 'ப்ரதான' அல்லது 'முக்ய' விதியை அனுஸரித்த பின்னும் இப்படி ('முழு நீறு பூசிய' என்று பெரிய புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மாதிரி) தலையோடு கால் விபூதி பூசிக் கொண்டு 'கௌண' ஸ்நானமும் பண்ணலாம். ஆனால், நல்ல ஆரோக்ய ஸ்திதியிலிருக்கும்போது குளிக்காமல் விபூதி ஸ்நானம் மட்டும் பண்ணினால் போதுமென்று இருக்கப் படாது!

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

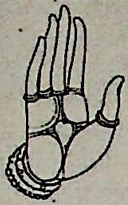

ஸ்நான வகைகள்

ஸ்நானத்தில் ஐந்து தினுஸு சொல்லியிருக்கிறது. இவற்றில் 'ஸ்நானம்' என்றவுடன் நாம் நினைக்கிறபடி ஜலத்தை மட்டும் கொண்டு குளிப்பது 'வாருணம்' – வருண பகவான் ஸம்பந்தமுள்ளது. இதை 'அவகாஹ'மாக, அதாவது நாம் ஜலத்துக்குள் இறங்கி, முழுகிப் பண்ணினால்தான் 'முக்ய' ஸ்நானம் பண்ணினதாக ஆகும். பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு மொண்டு தலையில் விட்டுக் கொள்வதுகூட இரண்டாம் பக்ஷம்தான். அதற்கப்புறந்தான் 'கௌண'மாக கழுத்துவரை, இடுப்புவரை என்பதெல்லாம். ஆக ஐந்து ஸ்நானங்களில் ஜலத்தால் செய்கிற வாருணம் ஒன்று.

விபூதி ஸ்நானம் என்று இப்போது சொன்னதற்கு 'ஆக்நேயம்' என்று பேர். அக்னி ஸம்பந்தமுடையது என்று அர்த்தம். அக்னியில் பஸ்மமாக்கித்தான் விபூதி கிடைப்பதால் அதற்குப் 'பஸ்மா' என்றே பெயரிருக்கிறது. ஜலம் விட்டுக் குழைக்காமல் விபூதியை வாரிப் பூசிக் கொள்வதை 'பஸ்மோத்தூளனம்' என்றே சொல்கிறோம்.

பசுக்கள் செல்கிறபோது பறக்கிற அவற்றின் குளம்படி மண்ணை ரொம்பவும் புனிதமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குக் 'கோ தூளி' என்று பெயர். பாலகிருஷ்ணனே இப்படித்தான் நீலமேகச்யாமள காத்ரத்தில் பசுக்களின் தூளிசந்தனப் பொடி தூவினாற்போலப் படிந்து 'கோதூளி தூஸரித'னாக இருந்தானாம். ஒரு பசு மந்தை போகிறபோது, அவை கூட்டமாகப் போவதாலேயே காற்றின் சலனம் அங்கே ஜாஸ்தியாகி, குளம்படி மண் நிறையக் கிளம்பும். இந்தக் கோதூளி நம்மை அபிஷேகம் பண்ணும்படியாக அங்கே போய் நின்று கொண்டால் அதுவும் ஐந்தில் ஒருவகை ஸ்நானமாகும். இதற்கு 'வாயவ்யம்' என்று பெயர் – வாயு என்கிற காற்றின்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸம்பந்தமுடையது என்று அர்த்தம். காற்றால்தானே தூளி பறக்கிறது?

அபூர்வமாக வெய்யில் அடிக்கும்போதே மழையும் பெய்வ துண்டல்லவா? அந்த மழை ஜலம் தேவலோகத்திலிருந்து வருகிற தீர்த்தத்துக்கே ஸமானம். அதனால் இதற்கு 'திவ்யஸ்நா னம்' என்று பெயர். எப்போதாவது இப்படி வெய்யிலோடு மழை பெய்துவிட்டால் உடனே நாம் அதில் போய் நின்றுவிட வேண்டும்.

மந்திர ஜலத்தைப் புரோக்ஷித்துக் கொள்கிறோம். தலை யோடு கால் விட்டுக் கொள்ளாமல், அதை விரலால்தான் தெளித்துக் கொள்கிறோம். 'ஆபோ ஹிஷ்டா' என்று ஸந்த்யா வந்தனத்தின்போது, அதாவது முக்கிய ஸ்நானமாக நன்றாகக் குளித்துவிட்டே செய்கிற ஸந்த்யா வந்தனத்தின்போது, இப்படி மந்திரஜலப் புரோக்ஷணமும் செய்து கொள்கிறோம். பூஜை, ஹோமம், யாகம் முதலானவற்றிலும் கலசம் வைத்து அதிலுள்ள ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக் கடைசியில் வாத்தியார் (புரோ ஹிதர்) தர்ப்பைக் கட்டால் அதை எல்லாருக்கும் தெளிக்கிறார். இதுவும் ஐந்து ஸ்நானங்களில் ஒன்று. இதற்கு 'ப்ராஹ்மம்' என்று பெயர். 'ப்ரம்மம்' என்றால் வேதம், வேத மந்திரம் என்பது ஓர் அர்த்தம். அதனால் அபிமந்திரிக்கப்பட்ட தீர்த்தப் புரோ க்ஷணத்துக்கு 'ப்ராஹ்ம ஸ்நானம்' என்று பெயர் கொடுத்திருக் கிறது. மந்திரம் சொல்லக் கூடாதவர்களுக்கு பகவந்நாமா இருக்கிறது என்று முன்னேயே சொன்னேன். நாமமெல்லாமே மந்திரந்தான்!

பார்க்கப் போனால் எல்லா ஸ்நானமுமே ப்ராஹ்மம்தான். எந்தக் காரியமானாலும் அந்தக் காரியத்தை மட்டும் பண்ணா மல் அதோடு மந்திரத்தையும் சேர்த்து ஈச்வர ஸ்மரணை யோடு, ஈச்வரார்ப்பணமாகப் பண்ணுவதற்காகத்தானே அத்தனை ஆசாரங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? அவற்றிலே சிறப்பாக வருணனையோ, வேறு ஒரு தேவதையையோ மந்திர பூர்வமாக ஒரு குடும்பத்தில் ஆவாஹனம் பண்ணிப் பிறகு அந்த ஜலத்தைப் புரோக்ஷித்துக் கொள்வது 'ப்ராஹ்மம்' என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

உடம்பு அசக்தமாய் எந்த விதத்திலும் வாருண ஸ்நானம் செய்ய முடியாதவர்களுக்கு இந்த மந்திர தீர்த்த ப்ரோக்ஷணமே அதனிடத்தில் 'கௌண' ஸ்நானமாகிறது.

பஞ்ச பூதங்கள் என்னும் ஐம்பூதங்கள் – ஐந்து ஸ்நானங்கள் என்று பார்க்கிறபோது, வாருணம்தான் அப்பு; ஆக்நேயம் (விபூதி) என்பது தேயு; கோதூளி என்கிற வாயவ்யம் வாயு. இவை தவிர ப்ராஹ்மம், திவ்யம் என்று இரண்டு சொன்னேன். பஞ்ச பூதங்களில் பிருத்வியும் ஆகாசமும் விட்டுப்போயிருக்கின் றன. மந்த்ரங்களெல்லாம் ஆகாசத்தில்தான் சப்த தன்மாத்ரை யாக வியாபித்திருக்கின்றன; அவற்றையே ரிஷிகள், யோக சக்தியால் நமக்குப் பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப ரஸ, கந்தங்களை பஞ்சபூதங்களில் ஒவ்வொன்று ஆச்ரயித்திருப்பதாகச் சொல்லும்போது சப்தத்துக்குத்தான் ஆகாசம். இங்கே சப்தம் என்பது வேத மந்திரமே. ஆனதால் மந்திர தீர்த்தப் புரோக்ஷணமான 'ப்ராஹ்ம ஸ்நானம்' ஆகாச ஸம்பந்தமானது எனலாம்.

வெய்யிலின்போது பெய்யும் மழையான 'திவ்ய'மும் வானுலகிலிருந்து – தேவலோகத்திலிருந்து – வருவதாகக் கருதப்படுவதால் ஒருவகையில் ஆகாச பூதத்தின் ஸம்பந்த முடையதே. பிருத்வி பாக்கி இருக்கிறது. 'வாயவ்யம் என்று சொன்னதில் கோதூளியில்தான் நிற்கிறோம்? காற்றினால் எழுப்பப்பட்டு அந்தத் தூளி நம்மேல் படிவதால் அதற்கு 'வாயவ்யம்' என்று பேர். இருந்தாலும், வாஸ்தவத்தில் நம்மை அபிஷேகிக்கிற வஸ்துவான குளம்படி மண் என்பது பிருத்வி தான். ஜெனரல் ரூலான வாருண ஸ்நானத்திலும் சுத்திக்காகத் தேய்த்துக் கொள்ளும் மிருத்திகை (புற்றுமண்) பிருத்விதான். இப்படியாக ஐம்பூதங்களுக்குமாக ஐந்து ஸ்நான வகைகள். முடிவில் எதுவானாலும் ஆத்மாவைப் பாபம் போகக் குளிப் பாட்டுவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்நானம் ஐந்து வகை என்பது மட்டுமில்லை. அவற்றில் 'முக்ய' ஸ்நானமான நீராடலுக்கே ஐந்து அங்கங்கள் சொல்லி யிருக்கிறது.

ஸங்கல்பஸ்-ஸூக்தபடநம் மார்ஜநம் ச(அ)கமர்ஷணம் ।
தேவதா தர்ப்பணம் சைவ ஸ்நாநம் பஞ்சாங்க உச்யதே ॥

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

முதலில் 'ஸங்கல்பம்.' எந்தக் கர்மாவானாலும் பாபப்பிராயச் சித்தமாகவும் பரமேச்வரப் பிரீதிக்காகவும் இதைப் பண்ணுகிறேன் என்று ஸங்கல்பம் பண்ணிக் கொண்டு ஆரம்பிக்க வேண்டும். முன்னேயே சொன்னபடி வேத ஸூக்தங்களைச் சொல்வது 'ஸூக்தப் படனம்', 'மார்ஜனம்' என்பது 'ஆபோ ஹிஷ்டா' முதலிய மந்திரத்தால் முதலில் ஜலத்தைப் புரோக்ஷணம் செய்து கொள்வது. அப்புறம்தான் உள்ளே முழுகி ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். அப்போது மூன்று தடவை அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜலத்துக்குள்ளிருந்து ஜபிக்க வேண்டும். இதுதான் ச்லோகத்தில் கூறப்படும் 'அகமர்ஷணம்'. அதற்குப் பொழுதேயில்லாமல் இக்கட்டு ஏற்பட்டால், காயத்ரியை முதலில் பாதம் பாதமாகவும், அப்புறம் பாதி பாதியாகவும், அப்புறம் முழுக்கச் சேர்த்தும், அதாவது, மொத்தம் மூன்று தடவை ஜபிக்க வேண்டும்.

ரொம்பவும் அவஸரம், தவிர்க்கவே முடியாது என்றால் பிரணவத்தை மூன்று முறை சொன்னாலும் போதும். இதையே தினப்படி ஆக்கிக் கொண்டுவிடக் கூடாது. இது சோம்பேறித்தனத்திலும், அடங்காமையிலுந்தான் சேர்க்கும். அவசர ஸமயத்திலும், ஆபத்துக் காலத்திலும் 'ஐயோ, பூர்ணமாக ஆசாரப்படிப் பண்ண முடியவில்லையே' என்கிற நிஜமான தாபத்தோடு கௌணமாக ஆசாரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு பண்ணினால்தான், பகவான் அந்தத் தாபத்தையே மெச்சிப் பூர்ண பலன் தருகிறானாதலால், மற்றக் காலங்களில் இப்படிப் பண்ணினால் அதை மன்னிக்க மாட்டான். ஸ்நானம் முடிந்தவுடன் ஜலத்திலிருந்து கொண்டே தேவ, ரிஷி, பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். இதுதான் ஐந்தாவது அங்கமான தர்ப்பணம்.

குளியல் என்று ஸாமான்யமாகத் தோன்றுகிற காரியத்துக்கு இத்தனை லக்ஷணங்களும் விதிகளும்! இப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும்.

வாழ்க்கை அம்சங்களில் இண்டு இடுக்கு விடாமல் பல் தேய்ப்பதிலிருந்து ஆரம்பித்து, புத்ரோத்பத்தி பண்ணுவது, ஒரு பிரதேதத்தை டிஸ்போஸ் பண்ணுவது உள்பட இது சின்னது, இது பெரிசு – இதுதான் ஆத்மார்த்தமானது, இது

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

லோக ஸம்பந்தமானது என்று பிரிக்காமல் எல்லாவற்றையும் ஆத்ம ஸம்பந்தமாக்கிக் கணக்கில்லாமல் ஆசார விதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறது.

'ஸ்நானம்' என்று ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் இவ்வளவு வகை சொன்னேன். அதற்கு முதலில் தூர்வை, மிருத்திகை முதலியவற்றைத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று முன்னே சொன்னேன். ஸ்நானம் செய்வதற்கு இன்னம் அனேக ரூல்கள் இருக்கின்றன. வெளி சுத்தத்துக்கு மாத்திரமென் றால் அழுக்குப்போக நன்றாகத் தேய்த்துக் குளித்தால் மட்டும் போதுமென்று விட்டுவிடலாம். உள் சுத்தத்துக்குமானதால் நமக்குத் தெரியாத, புரியாத, (பிடிக்காத கூடத்தான்!) ரூல் களையும் இப்படி சுத்தியான ரிஷிகள் கொடுத்துள்ள சாஸ்திரப் பிரகாரம் follow பண்ண வேண்டும். உதாரணமாக, ஓர் ஆற்றிலே ஸ்நானம் செய்யும்போது பிரவாஹத்துக்கு அபிமுக மாக – அதாவது நீரோட்டம் எந்தப் பக்கமாகப் போகிறதோ, அந்தப் பக்கத்துக்கு எதிராக நின்று கொண்டு – ஸ்நானம் பண்ண வேண்டும்.

குளத்தில் ஸ்நானம் செய்யும்போது அதன் ஓட்டம் எந்தப் பக்கம் போனாலும் அதைக் கவனிக்காமல் ஸூரியனுக்கு அபிமுகமாக, அதாவது ஸூரியனைப் பார்க்க நின்றுகொண்டு – குளிக்கணும். க்ரஹணம், ஆசௌசம் (சாவுத் தீட்டு), ஸூதகம் (பிரஸவத் தீட்டு) முதலியவற்றில் அஸ்தமனத்துக்கு அப்புறம் குளத்தில் ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தால் எப்படி ஸூர்யனுக்கு அபிமுகமாகப் பண்ணுவது? இம்மாதிரி விஷயங் களைக்கூட சாஸ்திரக்காரர்கள் யோசித்து ராத்திரியில் தடாக ஸ்நானம் செய்கிறவர்கள் கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அகத்தில் கிணற் றடியில், பாத்ரூமில் மொண்டு விட்டுக் கொண்டு ஸ்நானம் பண்ணுகிறவர்களும் கிழக்குப் பார்க்கவே பண்ண வேண்டும். பொதுவாக எந்தக் கர்மாவுக்குமே எடுத்தது கிழக்கு. பித்ரு கர்மாவுக்கு மட்டும் தெற்கு.

எந்தத் திக்கைப் பார்த்துப் பண்ணணும், எப்படி உட்கார ணும் (பத்மாஸனத்திலே தியானம்; சப்பளாம் கொட்டிக் கொண்டு மற்ற காரியங்கள்; ஆசமனம் பண்ணும்போது,

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

குந்திக்கொண்டு); கையை எப்படி வைத்துக் கொள்ளணும் (ஸங்கல்பத்தின்போது தொடையில் வலது உள்ளங்கையை இடது உள்ளங்கைக்கு மேலே; பிராணாயாமத்தில் மூக்கின் இன்ன பக்கத்தை இன்ன விரலால் பிடித்துக் கொள்ளணும் என்பது; ஆசமனத்தில் எந்த விரலை மடக்கி, எந்த விரலை நீட்டணும் என்கிறது;) – இப்படி அனேகம்; ஒவ்வொன்றுக்கும் அளவு (ஆசமனத்துக்கு உளுந்து முழுகுகிற அளவு ஜலம்; தர்ப்பணத்துக்கு ஒரு மாட்டுக் கொம்பு பிடிக்கிற அளவு ஜலம் – 'கோச்ருங்க ப்ரமாணம்') என்று இருக்கிறது; கையில் இடுக்கிக் கொள்ள, கீழே போட்டுக் கொள்ள எத்தனை தர்ப்பை, தர்ப்பணத்துக்கு எத்தனை எள்ளு, ஹோமத்துக்கு ஆஜ்யமோ (நெய்யோ), ஹவிஸோ என்ன அளவு; எந்தெந்த வஸ்துவை எந்தெந்தப் பக்கம் பார்த்து வைக்கணும் என்று ரொம்ப ரொம்ப detailed ஆக, minute ஆக, elaborate ஆக (அம்சம் அம்சமாக, நுணுக்கமாக, விஸ்தாரமாக) ஆசார விதிகளை சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

பழகினால், இத்தனையும் ஸௌலபத்தில் வந்துவிடும். முடியுமா என்று மலைத்தால்தான் மலைத்துக் கொண்டே நிற்கும்படியாகும். ஒரு காரை ஓட்டுவது என்றால் எத்தனை தினுஸௌ ஸ்விட்ச், ப்ரேக், கியரைப் பழக்கத்திலே ஸரளமாகக் கையாள முடிகிறது? அனுபவஸ்தர்களான ச்ரௌதிகள் ஒரு யக்ஞத்தைப் பண்ணும்போது எப்படி டக், டக்கென்று அத்தனை விதிகளின்படியும் அனாயாஸமாகப் பண்ணிக் கொண்டு போகிறார்களென்று பார்த்தால் தெரியும். ஈடுபாடு இருந்து விட்டால் எதுவும் முடியும்!

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

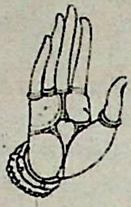

ஈடுபாடு, சிரத்தை

ஈடுபாடு, சிரத்தை இந்த இரண்டும் இரண்டு நேத்ரங்கள் மாதிரி. சிரத்தை என்றால் ரொம்பவும் அக்கறையாக, கவனமாகச் செய்வது என்று பொதுவில் அர்த்தம் செய்து கொள்கிறோம். கவனக்குறைவாக இருந்தால் 'அசிரத்தையாயிருக்கிறான்' என்கிறோம். சிரத்தை என்றால் நம்பிக்கை, Faith என்று முக்யமான அர்த்தம். புத்தி பூர்வமாக நிரூபிக்கக் கூடியவற்றிலும், பிரத்யக்ஷமாகப் பலனைத் தருவதிலும் 'நம்பிக்கை' என்ற ஒன்றுக்கு இடமில்லை. இவற்றின் கீழ்வராத அத்ருஷ்ட, ஆத்மார்த்த விஷயங்களில் பெரியோர்கள் – மெய்ப்பொருளைக் கண்டுணர்ந்த முன்னோர்கள் – ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிற ஆசார, அனுஷ்டானங்களில் நம்பிக்கை ரொம்பவும் அவசியம்.

பகவான் (கீதையில்) 'ச்ரத்தாவான் லபேத ஞானம்' சிரத்தையுள்ளவன்தான் ஆத்மாவைப் பற்றிய அறிவு பெறுகிறான் – என்கிறார் (கீதை 4.39). 'ச்ராத்தம்' ('ச்ரார்த்தம்' என்று தப்பாக 'ர்' போட்டுச் சொல்லுகிறார்களே, அது) என்றாலே ச்ரத்தையோடு செய்யப்படுவது என்றுதான் அர்த்தம். காரணம் கேட்காமல், நம்பிச் செய்ய வேண்டும். ஸயன்ஸ்படி ஸரியாய் வருகிறது. மனோதத்வத்துக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறது, ஆரோக்யத்துக்கு உகந்ததாயிருக்கிறது என்றெல்லாம் காரணம் பார்த்துக் கொண்டு ஆசாரங்களை ஏற்பது என்றால், அனேக ஆசாரங்களுக்கு இன்று நாமுள்ள அறிவு வளர்ச்சி நிலையில் இப்படிப் பட்ட காரணங்களைக் காட்ட முடியாமலும் இருக்கும். அதனால் அவற்றைத் தள்ளி விடுவது என்றால் ஒரே அனாசாரத்தில்தான் முடியும். சிலதைப் பண்ணுவது, சிலதை விடுவது என்பது ப்ாதிக் கிணறு தாண்டுகிற கதைதான்.

இது அவநம்பிக்கை யுகம் என்றே வர்ணிக்கிறார்கள்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

'தெரியாதவற்றை எப்படி நம்புவது?' என்று கேட்கிறார்கள். நமக்கு நேராகத் தெரியாத அதி ஸூக்ஷ்மமான விஞ்ஞான தத்வங்களையும் ரிஷிகள் எப்படியோ தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு அனேக ஆசாரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தோமல்லவா? இப்போது நாம் வைத்திருக்கும் லாபரட்டரி, கருவிகள் ஆகியன இல்லாமலே இப்படித் தெரிந்து கொண்டிருந்தவர்கள்தான் – அதாவது மர்மமானதை யெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள அதீந்திரிய சக்தி பெற்றிருந்தவர் களேதான், நம் விஞ்ஞானத்திலே வராத ஆசாரங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்களென்பதால், இது நிஜமாயிருப்பதால் அதுவும் நிஜமாகத்தானிருக்கும் என்று நம்பலாம். ஆசாரங் களில் த்ருஷ்டத்தில் தெரிகிற உண்மையே அத்ருஷ்டமும் உண்மையாய்த்தானிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஸாக்ஷியாயிருக் கிறது!

நம்புவதற்கு இன்னொரு காரணம் சொல்கிறேன். ஸத்யமே பரம தர்மமென்று அத்தனை சாஸ்திரங்களும் சொல்கின்றன. பொய் சொல்வது மஹா பாபம் என்றும் அதற்காக எப்பேர்ப் பட்ட நரகாவஸ்தைகள் பட்டாக வேண்டுமென்றும் சாஸ்திரக் காரர்கள் நிறையச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொன்ன வர்களே, பொய்யாக, 'இது பாவம், இது புண்யம்' என்று அத்ருஷ்டம் என்ற பெயரில் எதையாவது சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டு விடலாம் என்று விதிகளை எழுதி வைத்திருக்க முடியுமா? தங்களுக்கு ஏதோ ஒரு Grace-ல் reveal ஆகியிருந்தா லொழிய (தெய்வ கிருபையில் வெளிப்பட்டிருந்தாலொழிய) அல்லது intuition ஆக ஹ்ருதயத்திலிருந்து ஸத்யம் ஸ்புரித்தா லொழிய, 'ஸத்யான் நாஸ்தி பரோ தர்ம:' (ஸத்யத்துக்கு மேலே எந்த தர்மமுமில்லை) என்று சொல்கிற சாஸ்திரக்காரர் கள் எந்த ஒரு விதியையும் செய்திருக்க மாட்டார்கள்.

என்னென்னமோ கொஞ்சங்கூடப் புரியாததாகவும் அனேக சாஸ்திர விதிகள் இருக்கிறதே என்று யோசிக்கக் கூடாது. இந்தப் புஸ்தகத்தை ஒரு புரட்டு புரட்டினால் எனக்கே கொஞ்சம் தலை சுற்றுகிற மாதிரிதான் இருக்கிறது☆. இதவ்வளவும் செய்கிறது

☆ தர்ம சாஸ்திர நூல் எதையோ புரட்டியபடி ஸ்ரீ பெரியவர்கள் இதையும், இனி தொடர்ந்து வருவதையும் சொல்கிறார்கள். நூலின் பெயர் தெரிய வில்லை.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸாத்யமா என்று இருக்கிறது. நான் மடாதிபதி. ஆசாரங்களை அனுஷ்டிக்க எனக்கு வசதி நிறைய உண்டு. நீங்களே (வசதி) செய்து கொடுக்கிறீர்கள். எனக்கே முடியுமா என்று இருந்தால் இந்தக் காலத்தில், டவுன் லைஃபில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிற உங்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது? ஆனாலும் அவரவரும் முடிந்தமட்டும், utmost பிரயத்னம் பண்ணணும்; பாக்கியும் முடியவில்லையே என்று மனஸாறப் பச்சாத்தாபப் படணும்; 'ரிடையர்' ஆனவிட்டாவது இன்னம் எவ்வளவு ஜாஸ்தி பண்ண முடியுமோ, அவ்வளவு பண்ணணும் என்று த்ருட ஸங்கல்பம், சபதமே பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது பரமேச்வரன் நாம் ஸின்ஸியராகக் கார்யத்தில் அனுஷ்டிக்கிற ஆசாரங்களை மட்டுமில்லாமல், மனஸில் ஸின்ஸியராக நினைக்கிறதையும், மொத்தத்தில் சாஸ்திரத்தில் நமக்குள்ள சிரத்தையையும் பார்த்து நம்மைக் கைதூக்கி விடுவான்.

ஆசார விதிகளில் சில

இன்னதுதான் ஆசாரத்தில் வருகிறது, இன்னது இல்லை என்று சொல்ல முடியாமல், ஸகல விஷயங்களையும் பற்றி இதில் (கையிலுள்ள புஸ்தகத்தில்) போட்டிருக்கிறது. சிலதைப் பார்த்தால் நவீன நாகரிகக்காரர்களுக்குச் சிரிப்பாக வரும்! (புஸ்தகத்தை முன்னும் பின்னுமாகப் புரட்டிப் படித்தபடியே:)

நெருப்பை வாயால் ஊதப்படாது.
புருஷன் தீபத்தை அணைக்கக் கூடாது.
பொம்மனாட்டி பூசணிக்காயை உடைக்கக் கூடாது.

நெருப்பை வாயால் ஊதினால் சாம்பலோ, கெரஸின் புகையோ லங்க்ஸுக்குள் போய்விடும் என்று முதல் ரூலுக்குக் காரணம் சொன்னால், மற்ற இரண்டுக்கும் இப்படிப்பட்ட காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. நெருப்பை வாயாலே ஊதப்படாது என்பதற்குக்கூட சாஸ்திரம் சொல்கிற காரணம்,

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வாயால் ஊதுவதால் எச்சில் காற்று அக்கினி பகவான் மேலே பட்டு அபசாரமாகி விடும் என்பதுதான்!

(புஸ்தகத்தைப் பார்த்தபடி:) இன்ன நாட்களில்தான் க்ஷௌரம் (க்ஷவரம்) பண்ணிக்கலாம்;

இன்னின்ன நாளில்தான் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலாம் –

இதற்கெல்லாம் 'காரணம்' என்று தேடினால் ஒன்றும் கிடைக்காது.

(புஸ்தகத்தைப் படித்தவாறு:) நகத்தைக் கிள்ளப்படாது;
எச்சில் பண்ணக்கூடாது –
இதெல்லாம் 'பெர்ஸனல் ஹைஜீன்'.
(மீண்டும் புஸ்தகம்:) சூதாடக்கூடாது;
மதுபானம் கூடாது –

இவற்றில் ethics (நன்னெறி), ஆரோக்யம், குடும்ப வாழ்க்கையின் நன்மை எல்லாமே ஆசாரம் என்ற ரூபத்தில் வந்துவிடுகின்றன.

(புஸ்தகம்:) விவாஹ காலம், யாத்ரா காலம் தவிர, மற்ற ஸமயங்களில் பெண்டாட்டியோடு சேர்ந்து சாப்பிடக் கூடாது.

மத்யான்ன வேளையில் பால் சாப்பிடக் கூடாது. ராத்திரியில் தயிர் கூடாது; மோருக்குத் தோஷமில்லை –

இது டாக்டர்களும் ஒப்புக்கொள்வதுதான் என்று இதிலேயே போட்டிருக்கிறது.

(புஸ்தகத்தைப் பார்த்து:) நார்மடி, பட்டு, சால்வை முதலானவற்றைத் தோய்க்கா விட்டாலும் (துவைக்கா விட்டாலும்) எப்போதும் அவை மடிக்கு உதவும். ஆனாலும் பல தடவை கட்டிக் கொண்டு அவை வியர்வையாய், அழுக்காய் ஆகிவிட்டால், அமாவாஸ்யை தினத்தில் பயற்றம் கஞ்சி சேர்த்த ஜலத்தில் துவைக்கலாம். இதனால் மடி போகாது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

பட்டுத் துணி

இங்கே பட்டைப் பற்றி என் அபிப்ராயத்தைச் சொல்ல வேண்டும். (அது) உங்களுக்கே தெரிந்திருக்கும். ஒரு முழப் பட்டுக்காக நூற்றுக்கணக்கில் பட்டுப் பூச்சிகளைக் கொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனாலே 'அஹிம்ஸாபரமோ தர்ம:' என்கிற பெரிய ஆசாரத்துக்கு பங்கம் வந்துவிடுகிறது. அதுவும் தவிர, பட்டு விலையும் ரொம்ப ஜாஸ்தியாயிருப்பதால் பட்டுப் புடவை மோஹத்தால் குடும்பப் பொருளாதாரமே சீர்கெடுகிறது. இதிலே வசதியிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து வசதி யில்லாதவர்களும் 'காப்பி' பண்ணப் பார்ப்பதால் ரொம்பவும் கஷ்டம், கடன், கஸ்தி உண்டாகிறது.

இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்து நான் பட்டு கூடாது என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். ரொம்ப அத்யாவ சியமானால், வெளியூரிலோ, மழைக் காலத்தில் நாள் கணக் காகப் பெய்து கொண்டிருப்பதால் வஸ்திரம் காயாது என்ப தாலோ, மடி வஸ்திரம் எப்போதும் ரெடியாய் இருந்தால் நல்லது என்றால் அப்போது 'அஹிம்ஸாப்பட்டு' என்பதாகப் பூச்சியைக் கொல்லாமலே நெய்கிற பட்டு வஸ்திரங்களை உப யோகப்படுத்தலாம். வழக்கமான பட்டின் 'நைஸ்', 'ஷைனிங்' எல்லாம் அஹிம்ஸாப் பட்டுக்கு இல்லைதான். என்றாலும் ஜீவ காருண்யத்தை உத்தேசித்து இதைத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

(மறுபடியும் புஸ்தகத்தைப் படித்தவண்ணம்:)

அதிதிக்குப் போடாமல் சாப்பிடக் கூடாது; வாசலில் நின்று கொண்டு தெருக்கோடி வரையில் யாராவது வெளி மனுஷ்யர் கள் சாப்பாட்டுக்கு வருவார்களா என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் போஜனம் பண்ண உட்கார வேண்டும்.

அதிதி, அப்யாகதர் என்று இரண்டு வகை உண்டு. அதிதி

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

என்பது நமக்குத் தெரியாதவர்; தானாகவே வந்தவர். அப்யாகதர் தெரிந்தவர்; நாம் கூப்பிட்டு வந்தவர். இரண்டு பேருக்கும் அன்னம் போட வேண்டும்.

இதிலே மனுஷ்யாபிமானமே ஆசாரமாக ஆகியிருக்கிறது. ஈகையில்லாமலிருப்பது நன்னெறிப்படி தப்பு என்பது மட்டுமில்லை; அது அனாசாரமும்கூட.

(புஸ்தகம் பார்த்து:) கால் அலம்பித் துடைத்துக் கொண்டுதான் படுத்துக் கொள்ள வேண்டும்;

கார்த்தாலே பல் தேய்த்துவிட்டு இத்தனை தடவை கொப்பளிக்கணும்; போஜனம் முடிந்தபின் இத்தனை தடவை கொப்பளிக்கணும் என்றெல்லாம் கணக்கு –

எழுந்தவுடனும் சாப்பிட்டவுடனும் இப்படிக் கொப்பளிப்பதே நம்முடைய தொண்டை, கழுத்து முதலிய gland-களின் சுரப்பு ஆரோக்ய ரீதியில் எப்படியிருந்தால் ஹிதமோ, அப்படி இருப்பதற்கு உதவுகிறது என்று குறிப்பு போட்டிருக்கிறது.

பல் தேய்க்காமல் bed-coffee குடிப்பது அனாசாரத்துக்கு அனாசாரம்; அனாரோக்யத்துக்கு அனாரோக்யம். ஒரே எச்சில் ப்ரஷ்ஷை பல நாளுக்கு வைத்துக் கொள்ளாமல் அன்றன்றும் ஒரு குச்சியால் தேய்த்துவிட்டு அதைப் போட்டு விட வேண்டும். ஆலங்குச்சி, வேலங்குச்சி இதற்கு எடுத்தது என்பதால்தான் 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி' என்பது.

இப்படியெல்லாம் நன்றாகப் பல் தேய்க்கணும், ஏப்பம் வரும் வரை கொப்பளிக்கணும் என்று போட்டிருக்கிற சாஸ்திரத்திலேயே சிராத்தம் முதலான தினங்களில் குச்சி போட்டுப் பல் தேய்க்காமல் வாயைக் குழப்பிக் கொண்டு கொஞ்சம் கொப்பளிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. ஆசாரமென்றாலே சௌசமென்று சொல்லிவிட்டு இதென்ன அசுசியாயிருக்கிறதே என்று நினைக்கக் கூடாது. சிராத்தத்தில் ஸ்நானம், மற்ற மடி ஸமாசாரங்களை ஏகமாகச் சொல்லியுள்ள அதே சாஸ்திரத்தில்தான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது என்பதாலேயே இதற்கு நமக்குத் தெரியாத காரணமிருக்க வேண்டுமென்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

நமக்குத் தெரியும்படியாகவும் ஒரு காரணம் இந்தப் புஸ்தகம் போட்டவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது: நன்றாகப் பல் தேய்த்து, நாக்கை வழித்துக் கொண்டு, அப்புறம் கொப்பளித்தால் பித்த நீரெல்லாம் வெளியே வந்துவிடும்; மற்ற நாட்களில் அப்படி வரவேண்டியதுதான்; ஆனால், இப்படிப் பித்தநீர் வந்தவுடன் பசி எடுத்துவிடும்; மற்ற தினங்களில் அப்போது பாலோ, மோரோ, கஞ்சியோ பானம் பண்ணிக் கொள்ளலாம்; ஆனால், சிராத்த தினத்தில் ஒட்ட ஒட்டக் கிடக்க வேண்டும். அன்றைக்கு ரொம்பவும் லேட்டாக அதாவது, மத்யானம் ஒரு மணிக்கு மேலே அபரான்ன காலத்தில்தான் சிராத்த கர்மா ஆரம்பித்து, அப்புறம் அதை முடித்து போஜனம் பண்ண வேண்டுமாதலால் அதுவரை பசி எடுக்காமலிருக்கவே பித்த ஜலமும் வெளியே போக வேண்டாமென்று இப்படிப் பல் தேய்க்கிறதை relax செய்திருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார். அதாவது, இதுவும் தாக்ஷிண்யத்தோடு ஆசாரம் பண்ணிக் கொடுத்திருப்பதில் சேரும்.

(புஸ்தகத்தைப் புரட்டி:) எந்தெந்த் உறவுக்காரர்கள் செத்துப் போனால் எத்தனையெத்தனை நாள், அல்லது நாழி தீட்டு, செத்துப்போய் எத்தனையோ நாழி அல்லது நாள் கழித்துத்தான் தகவலே கிடைக்கிறதென்றால் அதுவரை தீட்டு காக்காததற்கு என்ன பிராயச்சித்தம் – என்கிற ஆசௌச விதிகளும்; இதே மாதிரி, குழந்தை பிறந்தால் இன்னின்ன பந்துக்களுக்கு இத்தனை நாள் தீட்டு என்கிற ஸூதக விதிகளும் பக்கம் பக்கமாகப் போட்டிருக்கிறது.

இந்த இரண்டு தீட்டுக்கும் இடையே வித்யாஸங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டுக்குமே வித்யாஸமாக க்ரஹண காலத் தீட்டைப் பற்றிப் போட்டிருக்கிறது. மற்ற தீட்டுக்களில் ஜபம் கூடாது என்றால், க்ரஹண காலத்திலே ஜபம் பண்ணுவதற்கு வீரியம் அதிகம்; அது அபரிமிதமாகப் பலன் தரும்.

எந்தத் தேசத்திலும் இல்லாதபடி ரொம்பக் கடுமையாகத் தீட்டுக்களை, அதிலும் சாவுத் தீட்டைச் சொன்ன அதே சாஸ்திரம், ஒரு பிள்ளை விவாஹ காலத்தில் ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுவிட்ட பின், அந்தச் சடங்கு சேஷ ஹோமத்தோடு முடிகிறவரையில் அவனுக்குச்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சொந்த மாதா பிதாக்கள் மரணமடைந்தால்கூடத் தீட்டுக் கிடையாது என்றும் சொல்கிறது.

இப்படியெல்லாம் விசித்ரமாக ஏகப்பட்டவை போட்டிருக் கிறது.

(புஸ்தகத்தைப் புரட்டி:) இளநீரை வெண்கலப் பாத்திரத் தில் வைத்தால் அது கள்ளுக்கு ஸமமாகிவிடும் –

இதற்குக் 'கெமிக்கல் ரியாக்ஷன்' ஏதாவது காரணமாக இருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லலாம். ஆனால், அதுமட்டும் காரணமாயிருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

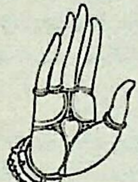

சாஸ்திர கர்மாவும் ஸிந்தெடிக் வஸ்துக்களும்

'கெமிகல் என்றதால் மனஸில் தோன்றுகிற ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்த நாளில் இயற்கையான வஸ்துக்களுக்குப் பதில் அதே பலனைத் தருகிற பொருள்களைக் கெமிஸ்ட்ரி மூலம் 'ஸின்தெட்டிக்'காகப் பண்ணுகிறார்கள். இம்மாதிரி இப்போது சாஸ்திர கர்மாக்களில் பிரயோஜனப்படுகிற திரவி யங்களின் பலனைத் தருகிற கெமிகல்களையும் பண்ணலாம். அதனால் அந்த கெமிகலைக் கர்மாவில் பிரயோஜனம் பண்ணி விடக் கூடாது. ஏனென்றால் இரண்டும் ஒரே பலனைத் தருவது தான் என்று இவர்கள் சொல்லும்போது த்ருஷ்ட பலனைத் தான் சொல்கிறார்கள். அதைவிட முக்யமான அத்ருஷ்டப் பலன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற த்ரவியத்துக்குத்தான் உண்டே தவிர, த்ருஷ்டமாக அதே பலனுள்ள மற்ற எதற்கும் கிடையாது. 'ஸிந்தெடிக்'காக (செயற்கையாக)ச் செய்ததுதான் என்றில்லை; இயற்கையாகவே உண்டாகிறவற்றில்கூட சாஸ்தி ரத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஒன்றுக்குப் பதிலாக இன்னொன்றை 'ஸ்ப்ஸ்டிட்யூட்' பண்ணக் கூடாது. சாஸ்திரத்திலேயே 'ஸப்ஸ் டிட்யூட்' சொல்லியிருக்கிற அம்சங்களில் மாத்திரம் ஒன்றுக்குப்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

பதில் அதிலேயே சொல்லியிருக்கும் இன்னொன்றை உபயோ கப்படுத்தலாம்.

வெளியிலே நமக்குத் தெரிகிற பலன் ஒன்று என்பதால் வஸ்து ஒன்றாகிவிடுமா? கற்கண்டும் படிக்காரமும் பார்வைக்கு ஒரே மாதிரியிருந்தாலும் ஒன்றாய்விடுமா? ருசி, பௌதிகமான குணங்கள் இவற்றைக் கொண்டு இவை இரண்டும் வேறே வேறே என்று தெரிந்து கொள்கிறோம். இந்தப் பௌதிக விஷயங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒரே மாதிரியிருக்கிறவைகளும் கூட, பௌதிகாதீதமான ரீதியில் வேறே வேறேதான் என்றும் சாஸ்திரக்காரர்கள் கண்டுபிடித்து, இதுமாதிரி வஸ்துவில்கூட இதைத்தான் சேர்க்கலாம்; இது கூடாது என்கிறார்கள். ஒரே மாதிரிக் காய்கறிதான் என்றாலும் சிராத்தத்தில் பீன்ஸ் சேர்க் காதே, அவரைக்காய் சேர் என்கிறார்கள்; மிளகாயும் உறைப்பு, மிளகும் உறைப்பு என்றாலும் மிளகாய் சேர்க்காதே, மிளகு சேர் என்கிறார்கள்.

(புஸ்தகத்தைப் பார்த்து) தீட்டுக் காலத்தில் எந்த விரதமும் இருந்து பலனில்லைதானென்றாலும், அப்போதுங்கூட ஏகாதசி வந்தால் உபவாஸம் இருக்கத்தான் வேண்டும்!

ஒரு நாளில் த்வாதசி எத்தனை நாழிகையிருக்கிறதோ அதில் எட்டில் ஒரு பாகத்துக்கு 'ஹரிவாஸரம்' என்று பெயர். இதற்குள்ளேயே பாரணை (முதல் நாள் இருந்த ஏகாதசி உபவாஸத்தை முடித்து போஜனம் பண்ணுவது) செய்து விடவேண்டும். இதற்காக, வழக்கமாக மாத்யான்ஹிக காலத் திலேயே (காலை ஆறு மணிக்கு ஸூர்யோதயமானால் காலை *10-48*-லிருந்து பகல் *1-12* வரை மாத்யான்ஹிகமாகும்) பண்ண வேண்டிய மாத்யான்ஹிதம், வைச்வதேவம் முதலான வற்றை த்வாதசியன்று மாத்திரம் முன்னாலேயே பண்ணி விடலாம் என்று relax செய்திருக்கிறது. ஆனால், த்வாதசியன்று திவஸம் வந்தால் அதை அபரான்னம் என்பதாக (பிற்பகல் *1-12*-லிருந்து *3-36* வரை) மாத்யான்ஹிகத்துக்கு அப்புறம் வருகிற காலத்தில்தான் பண்ண வேண்டும். அதன் பிறகே பாரணை.

ரொம்பவும் சிரத்தையோடு செய்வதால் சிராத்தம் என்றே

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

பெயருள்ள திவஸத்துக்கு இப்படி முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது. தீட்டுக் காலத்தில்கூட ஏகாதசியன்று திவஸம் வந்தால் அன்று பித்ருசேஷமாக அன்னம், பலவித காய்கறிகளுடன், எள்ளுருண்டை அதிரஸம் முதலிய பக்ஷணங்களுடனும் சாப்பிடத்தான் வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறது. (மாத்வர்கள் ஏகாதசிக்கு ரொம்பவும் உயர்வு தந்திருப்பதால் அன்றைக்கு திவஸம் செய்வதில்லை.)

(புஸ்தகத்தைப் பார்த்தவாறு) த்வாதசிப் பாரணையில் ஆத்திக் கீரை, சுண்டைக்காய், புளிக்குப் பதில் எலுமிச்சை, நெல்லி முள்ளி அவசியம் போஜனம் செய்ய வேண்டும். ஒரு நாள் பட்டினிக்குப் பின் உடம்பில் ஜீர்ண நீர்கள் நல்லபடி சுரப்பதற்கு இந்த ஆஹாரமே உதவுகிறதென்று dieticians (சமையல் விஞ்ஞானிகள்) சொல்வதாகவும் இதில் போட்டிருக்கிறது.

(புஸ்தகம் பார்த்து:) பிராமணர்கள் என்றுமே வெங்காயம், உள்ளிப்பூண்டு சாப்பிடக் கூடாது. மற்றவர்களும் விரத தினங்களில் சாப்பிடக் கூடாது. மந்திர ரக்ஷணையை முன்னிட்டே பிராமணருக்கு இங்கே கூடுதல் நியமம். பிரத்யக்ஷத்திலேயே வெங்காயத்தால் காம உணர்ச்சி ஜாஸ்தியாவதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவதாகப் (புஸ்தகத்தில்) போட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி சாஸ்திரத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் தூதுவளையைச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு இந்திரிய நிக்ரஹம் சற்று சுலபமாக ஏற்படுவதும் பிரத்யக்ஷத்தில் தெரிகிறது.

நோய் வந்த காலத்தில் பூண்டு சேர்த்த மருந்து, மற்றும் ஆசார விருத்தமான (முரணான) சரக்குகளைச் சாப்பிட சாஸ்திரமே தாக்ஷிண்யத்தோடு அனுமதிக்கிறது. ஆனால், பிற்பாடு பஞ்சகவ்யாதி, புண்யாஹவாசனம் பிராயச்சித்தமாகச் செய்து கொள்ளச் சொல்கிறது.

(புஸ்தகத்தைப் புரட்டி) ரொம்பவும் ஜீவதயையோடு இங்கே ஓர் ஆசாரம்! வாசலில் ஒருத்தன் பசி என்று நிற்கிற போது, அவனுக்குப் போடாமல் உள்ளே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தால் அந்த சாதம் மாம்ஸத்துக்கு ஸமம்; அப்போது குடிக்கிற தீர்த்தம் கள்ளுக்கு ஸமம்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ரிது காலத்தில் ஒரு ஸ்திரீ எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பது முதலான மாதவிடாய் தீட்டுக்களைப் பற்றி நிறையப் போட்டிருக்கிறது.

தீட்டால் விளையும் தீமை

தீட்டும் மடியும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை என்பதால் 'ஸூப்பர்ஸ்டிஷன்' என்கிறார்கள். ஆனால் தீட்டுக் கலப்பதால் என்னென்ன உத்பாதங்கள் உண்டாகுமென்று சாஸ்திரத்தில் போட்டிருக்கிறதோ அதெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாக இப்போது உண்டாகி வருவதைப் பார்க்கிறோம். தனி மனிதனின் வியாதி வக்கை, மஹாக்ஷேத்திரங்களிலும் விபத்து, (natural calamities) இயற்கையின் சீற்றம் என்கிற வெள்ளம், வறட்சி, பூகம்பம் எல்லாமே மடித் தப்பான காரியங்கள் அதிகமானபின் விருத்தியாகிக் கொண்டிருப்பதைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். அப்படியும் அந்த effect-க்கு (விளைவுக்கு) இந்த cause (காரணம்) என்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோமென்றால், இதுதான் எனக்குப் பெரிய ஸூப்பர்ஸடிஷனாகத் தெரிகிறது.

'ஸென்டிமென்ட்'லாக (உணர்ச்சி | பூர்வமாக) மனஸை உறுத்துகிற விஷயங்களையும் ஆசாரங்களில் சொல்லியிருக்கிறது. இன்னொருத்தர் மேலே நம் கால்பட்டு விட்டால், புஸ்தகத்தை மிதித்து விட்டால் நமக்கே என்னமோ குற்றம் பண்ணினாற்போலத் தோன்றுகிறது. பெரியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் வருகிறபோது நாம் உட்கார்ந்திருந்தாலோ, படுத்திருந்தாலோ, அவர்களுக்கு எதிரே காலை நீட்டிக் கொண்டிருந்தாலோ நமக்காகவே உள்ளே ஏதோ அபசாரம் பண்ணிவிட்டது போலத் தோன்றுகிறது. நல்ல லக்ஷ்மீகரமாக ஒரு ஸுமங்கலி நாம் காரியத்தை ஆரம்பிக்கும்போது வந்தாலோ, வெளியே கிளம்பும்போது எதிர்ப்பட்டாலோ ஒரு மனநிறைவு உண்டாகிறது. இதெல்லாமே சாஸ்திரமாகவும் வந்து விடுகின்றன.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

இதே ஸமயத்தில் அமங்கலியானவர்கள் ரொம்பவும் வருத்தப்படும்படியாகவும்தான் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்து விதிகள் (இந்தப் புஸ்தகத்தில்) போட்டிருக்கிறது. தாங்கள் நல்ல வைராக்யத்தோடு, ஈச்வர ஸ்மரணை தவிர வேறே பந்த பாசம் இல்லாமல் ஜீவித்துக் கடைத்தேற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் இப்படி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களென்று அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே சாஸ்திரத்தில் ஒற்றைப் பிராமணன் எதிரே வந்தால் அபசகுனம் என்றுதானே ஆகிறது? அதனால் இதெல்லாம் நம் புத்திபூர்வமாக ஸமாதானம் சொல்கிற ஸர்க்கிளுக்குள் இல்லை.

மந்திராபூர்வமாய் தெய்வ நினைவோடு காரியம்

மனோ, வாக், காயம் என்கிறபடி மனஸால் பகவத் ஸ்மரணம், வாக்கினால் மந்திரம், காயத்தால் காரியம் மூன்றையும் சேர்த்துத்தான் ஆசாரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரம் அல்லது பகவந் நாமம் இல்லாமல் காரியத்தைப் பண்ணுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. மனுஷ்யன் செய்கிற காரியத்தில் அனேகம் எல்லா ஜீவஜந்துக்களுந்தான் செய்கின்றன. ஒரு கிருமியிலிருந்து ஆரம்பித்து எந்த ஜீவராசியும் சாப்பிடத்தான் செய்கிறது. அப்படியே மனுஷ்யனும் செய்தால் மனுஷ்ய ஜன்மா எடுத்து என்ன பிரயோஜனம்? அதனால்தான் இவன் பிராணாஹுதி செய்து, கோவிந்த நாமாவைச் சொன்னபடிச் சாப்பிட வேண்டுமென்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. மீன் கூடத்தான் ஸதாவும் ஜலத்திலேயே முழுகியிருக்கிறது. அதனால் அது ஸ்நானம் பண்ணி மடியாகியிருக்கிறதாகி விடுமா? மந்திரவத்தாகக் குளித்தால்தான் அது ஸ்நானமாகும். அல்லது கோவிந்தா, கோவிந்தா என்றோ, இஷ்ட தெய்வத்தின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டோ ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். இப்படி எல்லாமே காரியமாக மட்டுமில்லாமல் மனஸும் வாக்கும் ஈச்வரனிடம் செலுத்தப்பட்டுச் செய்யப்படுவதுதான்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஆசாரம்.

மீனைப் பற்றிச் சொன்னதால் ஒன்று வேடிக்கையாய் ஞாபகம் வருகிறது. மடி, மடி என்று எச்சில், துப்பல் ரொம்ப வும் பார்க்கிற சாஸ்திரத்திலேயே ரொம்பவும் மடிதப்பு மாதிரித் தோன்றுகிற சிலவற்றைப் பூஜார்ஹமாக (பூஜைக்கு உரியதாக) உயர்வு கொடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. தேனீ யுடைய எச்சில்தான் தேன். 'வண்டெச்சில்' என்றே அதற்கு ஒரு பேர். பட்டுப் பூச்சியின் எச்சில் இழைதான் பட்டு. கன்றுக் குட்டி எச்சில் பண்ணி ஊட்டின பிறகு கறப்பதே பால். புண்ய தீர்த்தங்களிலும் மத்ஸ்யங்கள் வாழத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், இவற்றையெல்லாம் ஈச்வராராதனையிலேயே பிர யோஜனப் படுத்துகிறோம்.

இப்படி சாஸ்திரத்திலேயே சாஸ்திரத்தின் பொதுவிதிக்கு மாறாகவும், அதைத் தளர்த்திக் கொடுத்து relax பண்ணியும் சில விதிகள் இருக்கின்றன. இப்படியிருக்கிறதே என்று நாமும் மேலே மேலே விலக்குகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு போவது, தளர்த்திக் கொண்டு போவது என்பதாக ஸ்வதந்திரம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

மூல சாஸ்திரமும், மாறான ஸம்பிரதாயமும்*

பொதுவான சாஸ்திராசாரம் இருக்கும் போதே, அதற்குள் வித்யாஸமாகச் சில குலாசாரங்கள், ஸம்பிரதாயங்கள் ஏற்பட்டி ருக்கின்றன. மூல சாஸ்திரத்தில் இருப்பதற்குக் கூடுதலாகவும், சில சின்ன அம்சங்களில் அதற்கு மாறாகவும்கூட நீண்ட காலமாகவே நல்ல சிஷ்டர்கள் உள்பட பலரும் அனுசரிக்கிற

* இவ்விஷயமாக அருள் உரை 34-வது புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 'பிரம்மசரியம்' என்ற கட்டுரையில் 'சாஸ்திர விதியும் பொது வழக்கும்' என்ற உட்பிரிவைப் பார்க்கவும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அனேக சம்பிரதாயங்கள் எப்படியோ ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஒன்றுக்கொன்று வித்யாசமான இந்தப் பல ஆசரணை களைக் குலாசாரம், தேசாசாரம் என்ற பெயர்களில் பிற்காலத் தர்ம சாஸ்திரங்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், சாஸ்திரத்தில் நிரம்பப் பயபக்தியுள்ள பூர்விகர்கள் காலத்தி லிருந்தே இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களும் செய்யப்பட்டிருப்ப தால், அவர்களுக்கு இப்படிப் பண்ணலாமென்று ஏதோ ஒரு திவ்யாக்ஞை 'கிடைத்துத்தான்' மாறுதல் செய்திருப்பார்க ளென்று வைத்துக் கொண்டு, அந்தப்படியே நாமும் பண்ணிக் கொண்டு போகலாம் என்றும் சொன்னேன். இதனால் இப்போது நாமும் தலைக்குத் தலை தோன்றின மாதிரியெல் லாம் மாற்றிக்கொண்டு போகலாம் என்று அர்த்தமாகாது. நாம் பண்ணுகிற மாறுதல், இப்போதெல்லாம் 'கான்ஷன்ஸ்' 'மனஸ் ஸாக்ஷி' என்று பெரிதாகச் சொல்கிறார்களே, அதன்படி நமக் குத் திருப்தியாயிருந்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அதற்குப் பரமேச்வரனின் அங்கீகாரம் இருக்கிறது என்று நமக்கு நிச்சய மாகத் தெரிய வேண்டும்.

குலாசாரம், தேசாசாரம் என்று நமக்குத் தெரிந்து அனேகத் தலைமுறைகளாக வந்திருப்பவை மூல சாஸ்திரங்களுக்குக் கொஞ்சம் வித்யாஸமாகப் போகிற இடங்களில்கூட அவற்றின் வழியிலேயே நாமும் போவதில் தப்பில்லை என்று நான் சொன்னாலும், இப்போது ரொம்பவும் சாஸ்திரக்ஞர்களாக இருக்கப்பட்ட சில பேர், 'ஸித்தாந்தம், அதை வைத்து உண்டான ஆத்மார்த்தமான அனுஷ்டானங்கள், சின்னங்கள் ஆகியவற்றில் குலாசாரப்படியே பண்ண வேண்டுமென்றா லும், இவ்வளவு ஆத்மார்த்தமாக இல்லாத விஷயங்களுக்காகத் தேசாசாரம், குலாசாரம் என்ற பெயர்களில் ஆதி வைதிகாசா ரத்துக்கு வித்யாஸமாகப் போவது ஸரியில்லைதான். மூலத் தைத்தான் ஸ்ட்ரிக்டாக ஃபாலோ பண்ணணும்' என்று தைரிய மாக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் சொல்கிறதிலும் சாரம் இல்லாமலில்லை. தேசா சாரம், குலாசாரம் முதலியவற்றைப் பற்றிச் சற்றுமுன் நான் சொன்னதற்கு ஒரு sub-clause போட்டால் தேவலையென்று இப்போது தோன்றுகிறது; அதாவது, ஒரு ஸித்தாந்தத்தோடு

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சேராமலே மூல சாஸ்திரத்துக்கு மிகவும் வித்யாஸப்பட்டிருக் கிற சில பழக்கங்கள் பல தலைமுறைகளாகவே ஏதோ காரணங் களுக்காக ஒரு ஸம்பிரதாயமாக வளர்ந்து வந்திருந்தால்கூட இவற்றை ஒரிஜினல் சாஸ்திரப் பிரகாரம் திருத்தினால்தான் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. உதாரணமாக:

மூன்று தலைமுறைகளுக்குப் பொதுவான மூதாதையில்லா விட்டால்தான் உறவுக்காரர்களுக்குள் கல்யாணம் பண்ணலாம் என்று சாஸ்திரத்திலிருக்கிறது. ஆரோக்கியத்தின்படி Consanguinous marriage (ரத்த பந்துக்களுக்குள் விவாஹம்) பற்றிச் சொல்கிறவர்களும் சாஸ்திரம் சொல்வது சரியே என்கிறார்கள். ஆனாலும் நம் தக்ஷிண தேசத்தில் நீண்ட காலமாகவே பரம வைதிகக் குடும்பங்களில்கூட அத்தான் – அம்மங்காள், அம்மாஞ்சி – அத்தங்காள் என்று அத்தை, மாமா ஸந்ததிகளுக் கிடையே, அதாவது இரண்டாவது மூதாதையான தாத்தாவே பொதுவாயிருக்கிற உறவு முறையில் – சாஸ்திரத்துக்கு முரணாகக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இன்னம் ஒரு படி மேலே போய் மாமா மருமாளே பண்ணிக் கொள்வதையும் சில இடங்களில் பார்க்கிறோம். 'இதென்ன அநியாயம்?' என்று வடக்கத்திக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். வடக்கே குளிர்காலத்தில் குளிர் மிகவும் அதிகமாயிருப்ப தாலும், அங்கே துருக்கர் ஆட்சியின் இன்ஃபுளுயென்ஸ் எத்த னையோ நூற்றாண்டுகளாக அதிகமாக இருந்திருப்பதாலும் நம்மைவிட அவர்கள்தான் ரொம்ப ஆசாரஹீனமாக, பூஜாரி கூட சட்டை போட்டுக் கொண்டும், ஸாதுக்கள்கூட ஹுக்கா குடித்துக் கொண்டுமிருந்தாலும், இந்தக் கல்யாணக் கொள் வினை – கொடுப்பினையில் அவர்கள்தான் நம்மைவிட சாஸ்தி ரோக்தமாக இருக்கிறார்கள்.

வேறு சில விஷயங்களிலும் அவர்கள் நம்மைவிட வைதிகம். எனக்கே ஆசாரம் சொல்லிக் கொடுக்கிற வடக்கத்திக் காரர்கள் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில்* நடந்த ஒன்று சொல்கிறேன். கோரக்பூரில் 'கல்யாண கல்பதரு' பத்திரிகை நடத்துகிறார்கள். அந்தக் கீதா ப்ரெஸ்காரர்கள் பக்த

---

* *1956*-ல் நடந்ததாக இருக்கலாம்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

கோஷ்டியோடு தக்ஷிணத்துக்கு யாத்ரை வந்திருந்தார்கள். நானூறு, ஐநூறு பேர் இருக்கும். காஞ்சீபுரத்துக்கும் வந்தார் கள். அன்றைக்கு எனக்கு மௌன தினம். மா மரத்தடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். தரிசனத்துக்கு வந்தார்கள். பிர ஸாதமாகக் கல்கண்டு தந்தேன். அப்போது பல பேர் என்னவோ தயங்கித் தயங்கி வாங்கிக் கொள்கிற மாதிரி இருந் தது. நான் பாட்டுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டே போனேன்.

ஒரு பெண் மட்டும் இப்படித் தயக்கத்தோடு வாங்கிக் கொள்வது என்றில்லாமல், அதை வாங்கிக் கொள்ளவே யில்லை. பளிச்சென்று, 'யஹ் காம் மேம் நஹி ஆதா; கோயி தூஸ்ரா ப்ரஸாத் தீஜியே' என்று சொல்லி விட்டாள். அதாவது, 'இது ஒரு காரியத்துக்கும் பிரயோஜனப்படாது; வேறே ஏதாவது ப்ரஸாதம் தாருங்கள்' என்றாள். உடனே எனக்கு மற்றவர்கள் ஏன் தயங்கினார்கள் என்ற காரணம் புரிந்து விட்டது. முன்னெல்லாம் சர்க்கரை ஆலைகளில் கரும்பைச் சுத்தமாக்கிக் கல்கண்டு பண்ணுவதற்கு மாட்டு எலும்புகளை உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள். அதனால் அது ஸ்வாமி நைவேத்யமாகவும் பிரஸாதமாகவும் இருப்பதற்கில்லை என்று வடக்கே வைத்திருந்தார்கள். (*1934-36-ல்*) நான் வடக்கே யாத்ரை பண்ணினபோது இதைத் தெரிந்து கொண்டு சேர்க்கக் கூடாது என்று வைத்திருந்தேன். அப்புறம் கொஞ்சம் வருஷத் துக்கு பிற்பாடு ஆலைக்காரர்கள் சிலர் இப்போதெல்லாம் எலும்பை உபயோகப்படுத்தாமலே வேறு தினுஸில் ப்ராஸெஸ் பண்ணுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதிலிருந்து மறுபடி கல்கண்டு சேர்ப்பது என்று ஆரம்பித்தேன்.

ஃபாக்டரிகளின் பழைய முறையை நினைத்துத்தான் இப்போதும் இந்த வடக்கத்தி கோஷ்டி கல்கண்டை 'அக்ஸெப்ட்' பண்ணிக்கொள்ள முடியவில்லை; ஆனாலும் 'ரிஃப்யூஸ்' பண்ணினால் ஸ்வாமிஜிக்கு மரியாதைக் குறைச்ச லாச்சே என்று 'ரிலக்டன்ட்'டாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் கள். இந்தப் பெண்ணானால் ஆசார்யனைவிட ஆசாரந்தான் முக்கியம் என்று (ஆசார்யர்கள் ஒருத்தர் போய் இன்னொ ருத்தர் என்று வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள்; ஆசாரம்தானே என்றைக்கும் சாச்வதமாக, இத்தனை ஆசார்யார்களுக்கும் basic

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஆக இருக்கிறது என்று) தைரியமாக 'இது வேண்டாம்; வேறே கொடுங்கோ' என்று சொல்லிவிட்டாளென்று புரிந்து கொண்டேன். மௌனமானதால் அப்போது ஒன்றும் எக்ஸ்ப்ளைன் பண்ணவில்லை. நம்மைவிடச் சிலதில் வடதேசக்காரர்கள் சாஸ்திரோக்தமாயிருக்கிறார்களென்பதற்காகச் சொன்னேன்.

இப்படியேதான் பிரம்மச்சர்ய காலத்திலிருந்து அங்கேதான் கச்சம் போட்டு வேஷ்டி உடுத்துகிறார்கள். குருகுலத்தில் ஸமாவர்த்தனம் ஆனதும் – அதாவது, படிப்பு பூர்த்தியானதுமே – கல்யாணம் ஆனாலும் ஆகாவிட்டாலும் பஞ்சக்கச்சமும்; மேல் வேஷ்டியும் ஒருத்தனுக்கு உண்டு என்பதுதான் சாஸ்திரம். இப்போது குருகுல வாஸமென்பதே போய் விட்டதென்றாலும் எங்கேயாவது நாலு பசங்கள் பாடசாலைகளில் அத்யயனம் பண்ணுவதாவது இருக்கிறதல்லவா? தக்ஷிண தேசத்தில் இப்படிப்பட்ட பாடசாலைப் பசங்கள்கூடப் படிப்பை முடித்தபின், கல்யாணமாகும் வரையில் கச்சமில்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் இப்படியென்றில்லாமல், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் முன் தலைமுறைகளிலும் இப்படித்தானிருந்திருக்கிறது. மற்றப் பிராந்தியங்களிலெல்லாம் ஸகல வர்ணத்தாருமே கச்சமில்லாமல் வேஷ்டி கட்டுவதில்லை என்று வைத்துக் கொண்டிருக்க, தமிழ்நாட்டிலும் மலையாளத்திலும் மாத்திரம் பிராமணன் உள்படத் 'தட்டுச்சுற்று' என்று ஒன்று கட்டிக் கொள்வதாயிருக்கிறது. இதுவும் அசாஸ்திரியமே; அனாசாரமே.

சாஸ்திரங்களில் சொன்னதற்கு மாறாக 'அச்சான்யம்' என்ற பேரில் சிலவற்றைப் பின்பற்றுவதாக ரொம்பக் காலமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக, தாயார்-தகப்பனார் உள்ளவர்கள் பூணூலைத் தோள் மாற்றிப் போட்டுக் கொண்டால் பார்க்க அச்சான்யமாயிருக்கிறது. இதனால் பிரம்மயஜ்ஞத்தில் மாதா-பிதா உள்ளவர்கள்கூட, தங்கள் வம்சத்தின் நேர் மூன்று மூதாதைகளைத் தவிர்த்து வேத சாகா – ஸூத்ர முன்னோர்களுக்குப் பூணூலை மாற்றிப் போட்டுக் கொண்டு தர்ப்பணம் பண்ணத்தான் வேண்டுமென்று சாஸ்திரத்தில் இருந்தாலும், அப்படிச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

கல்யாணமாகாத அக்கா இருக்கிறபோது தம்பிக்குப் பூணூல் போடக் கூடாது, ஒரு வீட்டில் மூன்று பிரம்மச்சாரி இருக்கக் கூடாது என்கிற மாதிரி வெறும் ஸென்டிமென்டில் தோன்றிய வழக்குகளை, ஏதோ பெரிய சாஸ்திர விதி மாதிரி ஃபாலோ பண்ணிக் கொண்டு வாஸ்தவத்திலே சாஸ்திரத்தில் கண்டிப்பாக உபநயனத்துக்குச் சொல்லியுள்ள வயசு வரம்பை மீறுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஸனாதன வைதிக மதத்தின் 'ஸ்பிரிட்' டுக்கே வித்யாசமாகச் செய்வதையெல்லாம் மாற்றினால்தான் தேவலை.

'ஸதாசாரம்' என்பதற்கு லக்ஷணம் சொல்கிறபோதே அது ச்ருதி-ஸ்மிருதிகளின் மூல ரூல்களுக்கு விரோதமில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

யஸ்மிந் தேசே யத் ஆசார: பாரம்பர்ய: க்ரமாகத:।
ச்ருதி-ஸம்ருத-யவிரோதேந ஸதாசாரஸ்-ஸ உச்யதே॥

பரம்பரையாக, வழி வழி, அனேக ஸத்துக்கள் வெவ்வேறு தேசங்களிலோ, ஒரு தேசத்தின் வெவ்வேறு சீமைகளிலோ எப்படி வாழ்ந்திருக்கிறார்களோ அந்த முறைக்கு 'ஸதாசாரம்' என்று பெயர் என்று broad-minded ஆக (விசால மனஸோடு) இங்கே லக்ஷணம் கொடுக்கிறபோதே, ஆனாலும் நம் தேசத்தில் எந்தச் சீமையானாலும் இந்த ஆசாரங்கள் ச்ருதி ஸ்மிருதி களுக்கு அவிரோதமாக, அதாவது பொதுவான வேதத்திற்கும் மூல தர்ம சாஸ்திரங்கள் இவற்றுக்கு விரோதமாகப் போகாத வையாக இருக்க வேண்டுமென்றும் நிபந்தனை போட்டிருக் கிறது:

ச்ருதி-ஸ்ம்ருத்-யவிரோதேந.

சாஸ்திரங்களில் அது போடுகிற விதிக்கு மாறாக அதுவே விலக்கு தருகிற இடத்தில் மட்டுந்தான் நாமும் விலகிப் போகலாம்; மற்றபடி, மூலப்படிதான் செய்ய வேண்டும். செய்வது என்பது தற்போதைய வாழ்க்கை முறையில் ஸாத்யமோ ஸாத்யமில்லையோ; மனஸிலாவது மூல சாஸ்திர ரூல்தான் 'அதாரிடி' என்ற எண்ணம் வேண்டும். அந்தப்படி பண்ணத்தான் நம்மால் முடிந்த அளவு முயல வேண்டும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

கேள்வி கேட்காமல்

விவாஹத்தில் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு தீக்ஷை பண்ணிக் கொண்டுவிட்ட வதூவரர்களுக்கு (மணமக்களுக்கு) சாவுத் தீட்டுக்கூடக் கிடையாது என்று சாஸ்திரமே சொல்கிறது. யக்ஞ தீக்ஷிதனுக்கும் ஏறக்குறைய இப்படியே அது தான் போட்ட கண்டிப்பான ஆசௌச ரூலுக்குத் தானே 'எக்ஸம்ப்ஷன்' தருகிறது. ரதோத்ஸவத்திலே எந்த ஜாதியார், எந்த வியாதியஸ்தர் மேலே இடித்து மோதிக்கொண்டு தேர் இழுத்தாலும் விழுப்பாகாது. வீட்டுக்கு வந்த பின் ஸ்நானம் செய்யக் கூடாது என்று சாஸ்திரத்தில் இருக்கிறது. வடக்கே 'ஹோலி'யிலும் இப்படியே தீட்டுக் கிடையாதென்று வைத்திருக்கிறார்கள். 'க்ளீன்லினென்ஸ்'ஸுக்காகத்தான் சாஸ்திரம் ரூல்களைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டுவிட்டால், 'தேர்த் திருவிழாவுக்குப் போய்விட்டு வந்த பின்பு, 'கசகசவென்று இருக்கிறதே, குளித்தால்தான் க்ளீன்லினெஸ்' என்று தோன்றி ஸ்நானம் செய்யப் போவோம். அது தப்பு!

சுத்தத்துக்கும் அனேக ஆசாரங்கள் உதவியாயிருக்கிறதென்பதால் சுத்தத்துக்காகவே எல்லா ஆசாரமும் என்று ஆக்கிக் கொள்வது சரியில்லை. 'Cleanliness next to godliness' என்றுதான் அவர்களும் (மேல் நாட்டினரும்) சொல்கிறார்கள். தெய்வாம்சமாக இருக்கிறதற்கு அடுத்தபடி – ஒருபடி கீழேதான் – சுத்தமாயிருப்பதென்பது என்கிறார்கள். அதனால் தெய்வ ஸம்பந்தமாக நம்மைச் சேர்க்கிறதையே முக்ய நோக்கமாக ஆசாரங்கள் கொண்டிருப்பதால், இதற்காக 'க்ளீன்லினெஸ்'ஸை அது விடச் சொல்கிற இடங்களில் விடவேண்டியதுதான். நமக்குத் தெரிகிறபடி சுத்தமோ இல்லையோ, ஆத்மப் பரிசுத்தியை 'அல்டிமேட்'டாக (இறுதியாக) உத்தேசித்தே ஆசாரங்கள்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த லக்ஷ்யத்தை அடைய அது விதிக்கிற விதத்தில்தான் நடக்க வேண்டும். அதனால் அசுத்தம், அனாரோக்யம் ஏற்பட்டாலும் சரி, அது நவீனக் கொள்கை களுக்கு அநாகரிகமாக இருந்தாலும் சரி, ஸயன்ஸுக்கும் பகுத் தறிவுக்கும் ஒத்துவராவிட்டாலும் சரி, கேள்வி கேட்காமல் அதற்கு அடங்கித்தான் நடக்கணும்.

பொதுவாக ஆசாரங்கள் வெளிச் சுத்தம், ஆரோக்கியம், ஸமூஹத்தின் ஸௌஜன்யம், குடும்ப வாழ்வின் ஒழுங்கு எல்லா வற்றையும்கூடத் தருவதாக – அதாவது இம்மையிலும் ஸௌக்யம் தருவதாகவேதான் உள்ளன. அதனால்தான், 'சாஸ்த்ராய ச ஸுகாய ச' என்பது. 'ஆசார வாழ்க்கை நடத்து வது சாஸ்த்ரத்துக்கு சாஸ்த்ரமும், ஸௌக்கியத்துக்கு ஸௌக் யமும்' என்று அர்த்தம். இம்மை நலன்கள் எல்லாம் ஆசார மாயிருப்பவர்களுக்குக் கிட்டும் என்பதற்கு சாஸ்திர வாக்யமே இருக்கிறது:

ஆசாராத் லபதே ஹ்யாயு: ஆசாராத் ஈப்ஸிதாம் ப்ரஜா: ।
ஆசாராத் தனம் அக்ஷய்யம் ஆசாரோ ஹந்த் – யலக்ஷணம் ॥

– ஆசாரத்தினால் தீர்க்காயுஸ் லபிக்கிறது; ஆசாரத்தினால் நமக்கு எப்படி இஷ்டமோ அப்படிப்பட்ட ஸந்ததி உண்டா கிறது; ஆசாரமாயிருப்பதால் குறையாத செல்வச் செழிப்பு ஏற்படுகிறது; ஆசாரம் குரூபத்தையும் போக்குகிறது. இப்படி 'மெடீரியல் பெனிஃபிட்'களைக்கூட ஆசாரத்துக்குப் பலனாகச் சொல்லியிருக்கிறது. சரீர லாவண்யங்கூட ஆசாரத்தால் உண் டாகிறதாம். ஆசார அனுஷ்டானங்களை அப்யஸிப்பவர்களின் தேஹத்திலேயே ஒரு காந்தியும் தேஜஸும் 'ஆசாரக்களை' என்று ஏற்பட்டு விடுவதால், காது, மூக்கு எப்படியிருந்தாலும் அந்த ரூபத்தைப் பார்த்தவுடன் மதிப்பும், பிரியமும் உண்டாகி விடுவதையே இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது.

'ஆசாராத் தனம் அக்ஷய்யம்' – குறையாத செல்வம் ஆசாரத்தால் உண்டாகிறதென்றால் இரண்டு விதமாய் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். பக்தி, ஞானம், விவேகம், வைராக்யம் முதலான ஆத்மார்த்தமான செல்வம்தான் என்றைக்கும் குறைவுபடாத 'அக்ஷய்யம் தனம்' என்று

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சொல்லலாம். அல்லது 'மெடீரியலாக'வேகூடப் பணப் பற்றாக்குறை எந்நாளும் இல்லாமலிருக்க ஆசாரம் உதவுகிறது என்றும் சொல்லாம்.

இதற்கு, நிரம்பப் பணம் கொழுத்திருப்பது என்று அர்த்தம் பண்ணிக் கொள்ளாமல் இன்னொரு விதத்தில் அர்த்தம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். வரவு ஜாஸ்தியாகிவிட்டால் மாத்திரம் ஸுபிக்ஷமாகிவிடுமா? நிறையப் பணம் இருப்பதாலேயே நிறையத் தப்பு வழிகளில் போய்க் கஷ்டப்படுவதாக ஆவதையும் பார்க்கிறோமே! இரண்டு கையாலும் ஸம்பாதனை செய்தாலும் அதைவிட ஜாஸ்தி செலவுகளில் மாட்டிக் கொண்டு, கடன், கஸ்தி ஓவர் டிராஃப்ட் என்று அவஸ்தைப்படுபவர்களைப் பார்க்கிறோமே! குடி, ரேஸ் என்று உடம்பும் கெட்டு, குடும்ப வாழ்க்கையும் கெட்டுப் போகிறதும் பணக்காரர்களில்தான் அதிகம் பார்க்கிறோம். அதனால் நமக்கு வேண்டும் ஸுபிக்ஷம், வரவு ஜாஸ்தியாவதால் கிடைக்காது; செலவு குறைந்து வரவுக்கு அடங்கியிருப்பதுதான் ஸுபிக்ஷம். 'ஆன முதலுக்கதிகம் செலவானால்' எத்தனை வரும்படி இருந்தாலும் 'மானமழிந்து மதிகெட்டு' என்று எல்லா அனர்த்தமும் ஏற்படத்தான் செய்யும்!

ஆசாரமாயிருந்தால் வேறென்ன பிரயோஜனம் ஏற்படுமோ ஏற்படாதோ, செலவிலே சிக்கனம் உண்டாவது நிச்சயம். காஃபி அனாசாரம், கிளப் (ஹோட்டல்) அனாசாரம், சினிமாவும் கூத்தும் சாஸ்திர சம்மதமானதில்லை. குடிக்கக் கூடாது, சூதாடக் கூடாது (ரேஸ், சீட்டு எல்லாம் சூதுதான்), என்ன 'மொஸெய்க்' போட்டாலும் சாணி போட்டு மெழுகக்கூடிய ஸாதாத் தரைக்கு ஸமதையாகாது; ஆசார அனுஷ்டானங்களுக்கு ஹானியாக இருப்பதால் வெளியூர்களுக்குப் போய் வருவதை 'மினிமைஸ்' பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் – என்றெல்லாம் சாஸ்திரோக்தமாக வாழ்கிறபோது, இந்த இனங்களில் ஏற்படுகிற அத்தனை செலவும் மிச்சம். ஆசாரமாயிருக்கிற ஒருவனுக்கு இந்த அனாசாரங்களில் ஆசை வந்து இவனே ஒரு க்ளப்புக்கோ சினிமாவுக்கோ போனால்கூட, பஞ்சகச்சமும் குடுமியுமாக இவன் வருவதைப் பார்த்து அங்கேயிருக்கிறவர்களே இவனைக் கேலி செய்து திரும்பிப் போகும்படிப் பண்ணி விடுவார்கள். டிரெஸ் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டால்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

இப்போது இங்கிலீஷ் மோஸ்தர்களுக்காக, அப்புறம் லாண்டிரிக்காக எத்தனை செலவு? ஏதோ ஒரு வேஷ்டி, துண்டு என்று வைத்துக் கொண்டுவிட்டால் எத்தனை மிச்சம்!

ஆசாரமும் அலுவலக நடைமுறையும்

ஆஃபீஸுக்குக்கூடச் சட்டை போட்டுக் கொள்ளாமல் தான் வருவோம் என்று அத்தனை பேரும் உறுதியாக இருந்தால் இந்தக் குடியரசு யுகத்தில் ஸர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். ஷர்ட்டிங், டெய்லர், லாண்ட்ரி, எல்லாச் செலவும் மிச்சம். காந்தி நாலு முழ வேஷ்டியும், துண்டுமாகவே 'கிங் எம்பரர்' வரைக்கும் போகவில்லை? ஸ்வதேசி உடுப்பு வந்து, இதில் நான் ஆசைப்படுகிற மாதிரிப் பட்டு மோஹமும் போய்விட்டால், செலவு ரொம்ப மட்டுப்படும். தோய்க்கா விட்டால் மடியில்லை. ஸூட் தினமும் தோய்க்க முடியுமா? பார்வைக்கு அது எத்தனை சுத்தமாக இருந்தாலும் அனாசாரம் தானே? வேர்வைதானே? (அருகிலிருப்பவர் ஏதோ குறுக்கிட்டுக் கூற அதைக் கேட்டு அவரிடம் சிறிது விசாரணை செய்துவிட்டுப் பெரியவர்கள் தொடர்கிறார்கள்:) இப்போது ஏதேதோ செயற்கைத் துணி தினுஸுகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்; அதனால் கால் சராய்கூட தினமும் நாமே தோய்த்துப் போட்டு விடலாம், உடனேயே காய்ந்து விடும், பிழிந்தால்கூட அதிலே மடிப்பு விழுவதில்லை. அதனால் லாண்ட்ரிக்கும் போட வேண்டியதில்லை என்று இவர் சொல்கிறார். ஆனால் இம்மாதிரி செயற்கை (artificial) வஸ்திரமே சாஸ்திர ஸம்மதமானதில்லை. பருத்தியாகவோ, பட்டாகவோதான் இருக்க வேண்டும். நானோ பட்டும் வேண்டாமென்று சொல்லி அந்தச் செலவும் இல்லாமல் பண்ணுகிறேன். இப்போது கோல்-தாரிலிருந்து பண்ணுகிற அனேக அனாசார வஸ்துக்கள்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தான் – பிளாஸ்டிக் இதில் சேர்ந்தததுதான் – ஸர்வ வியாபக
மாயிருக்கின்றன. நம் சரீரத்தின் மேலேயே இம்மாதிரி
உடுப்புப் போட்டுக் கொள்வது ஆசாரத்துக்குத் தோஷம்தான்.
(முதலில் குறுக்கிட்டவர் மீண்டும் ஏதோ கூறியதன் மீது),
இவரே சொல்கிறார், இம்மாதிரி துணி வழியாகக் காற்று
உள்ளே போகிறதில்லை, நம் சீதோஷ்ணத்தில் இது ஆரோக்
கியத்துக்கு உகந்ததில்லை என்று சில டாக்டர்கள் சொல்கிறார்
கள் என்று.

அனேக மாஸங்கள் வெய்யிலும் புழுக்கமுமாகவே உள்ள
தக்ஷிணத்தில் சட்டை அவசியமேயில்லை. குளிர் காலத்திலுங்
கூட நன்றாகத் துண்டைப் போர்த்திக் கொண்டுவிட்டால்
போதும். சால்வைக்கு விழுப்பு தோஷமே கிடையாது; போர்த்
திக் கொள்ளலாம். இப்படி (ஷர்ட் போட்டுக் கொள்வதென்று)
வழக்கமாய் விட்டதேயென்றால், அந்த வழக்கமும் புதிதாக
ஒன்றரை நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டதுதானே? ஜனங்கள் ஏகோ
பித்து மனஸ் வைத்துவிட்டால் எந்த வழக்கத்தையும் மாற்றி
விடலாம்; ராஜாங்கம், அல்லது கம்பெனிகளில் அதிகார
ஸ்தானத்திலிருப்பவர்கள் ரூலை மாற்றும்படிப் பண்ணி
விடலாம்.

டிரஸ் விஷயம் மாத்திரமில்லை. சாஸ்த்ரீயமான வேறு சில
விஷயங்களிலும், 'ஆஃபீஸ் அனுமதிக்காதே, ஆஃபீஸ் நடை
முறை இதற்கு இடம் கொடுக்காதே' என்று சொல்கிறார்கள்.
'ஏகாதசியில் விரதம் இரு என்கிறீர்களே' ஆஃபீஸில் லீவு
தருவார்களா? எப்படிப் பட்டினிக் கிடந்து கொண்டே வேலை
பார்ப்பது? அமாவாஸ்யைக்கு யதோக்தமான காலத்தில்தான்
தர்ப்பணம் பண்ணுவது என்றால் ஆஃபீஸுக்கு லேட்டாகி
விடுமே' என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன்:
ஸகல ஜனங்களும் ஏகாதசி உபவாஸமிருப்பது, சாஸ்திர
காலப்படி அமாவாஸ்யை தர்ப்பணம் பண்ணுவது என்று
தீர்மானமாகச் செய்து காட்டினால், தன்னால் ராஜாங்கத்தில்
லீவு விட்டு விடுவார்கள். ஜனங்கள் கிளம்பினால் எல்லாம்
சரியாகிவிடும். அனாவசியத்துக்கெல்லாம் கிளம்பி, தாங்கள்
சொல்கிற மாதிரி ஸர்க்காரோ கம்பெனி முதலாளிகளோ
செய்யும்படிப் பண்ணவில்லையா? அந்த ரைட், இந்த ரைட்
ஸ்ட்ரைக், டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் என்று அந்த டே, இந்த டே

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

என்று கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு சுத்தப் போகிறோம், சத்தம் போடப் போகிறோமென்றால் லீவ் விடவில்லையா? நமக்கு நிஜமாகச் சிரத்தையும் தைரியமுமிருந்தால் எதையும் நடத்திக் கொண்டு விடலாம். வெள்ளைக்காரன் நாளிலேயே ஸர்.டி. முத்துஸ்வாமி அய்யர் மாதிரிப் பரம ஆசாரமாயிருந்து கொண்டே ஜட்ஜ் பதவிவரை வஹித்தவர்களில்லையா என்ன?

நம்பிக்கையோடு சுத்தராக, சிஷ்டராக ஒருத்தர் இருக்கிறாரென்றால் இன்றைக்கும் லோகம், தான் எத்தனை கெட்டுப் போனாலும் அவருக்கு ஒரு ரெஸ்பெக்ட் கொடுக்கத்தான் செய்கிறது. மற்ற ட்ரெஸ், உடுப்புகளில் எத்தனை வசீகரமிருந்தாலும் அதிலே ஜனங்களுக்கு இல்லாத பக்தியும் மரியாதையும் நல்ல ஆசாரசீலராயிருக்கிற ஒருவர் ஸ்நானம் பண்ணிவிட்டு பட்டை பட்டையாக விபூதியோ நாமமோ போட்டுக் கொண்டு எதிரே வந்தால் ஏற்படுகிறது. ஆசாரத்துக்கென்று ஒரு காந்தி உண்டாகிறது. அது யாரையும் (அப்படிப்பட்வர்களுக்கு) நமஸ்காரம் பண்ண வைக்கிறது!

அனைவரும்
வைதிகராகுக!

எல்லா ஜனங்களும் ஆசாரமாயிருப்பதென்றால்தான் ஆசாரம் நிற்குமே தவிர, யாரோ வைதிகர்கள் என்று சிலர் ஆசாரமாயிருப்பதென்றால் அவர்களைத் தனி ஜாதி என்று பிரித்து அவர்களுக்கு மாத்திரமே சாஸ்திரம் என்கிற மாதிரி ஆகிவிடும். எனவே அனைவரும் அவரவருக்கான ஆசாரப்படி நடக்கப் பிரயாசைப்பட வேண்டும். முக்கியமாக, பிராமணனுக்குத்தானே நிறைய ஆசாரங்கள் வைத்திருக்கிறது? அதனால் அந்த ஜாதியில் பிறந்த எல்லாரும் ஆசாரங்களை நன்றாக அனுஷ்டிக்கப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும். தக்ஷிணை வாங்கிக் கொண்டு கர்மாக்களைப் பண்ணி வைக்கிறவர்கள் தான் வைதிகர்கள் என்று வைக்கிறபோது, தக்ஷிணையை

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

உத்தேசித்துத்தான் வைதிகமாக இருக்கிறது என்று ஏற்படு கிறது.

இப்படி ஒரு ஜீவனோபாயத்துக்காகவே அவர்கள் ஆசார மாயிருக்க வேண்டியாகும்போது அதில் அனுஷ்டான சுத்தத் தையோ, சக்தியையோ, தன்னால் ஒரு ரெஸ்பெக்ட் கம்மாண்ட் பண்ணும் (மரியாதையை ஈர்க்கும்) தேஜஸையோ எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அதனால்தான் 'வைதிகப்பிச்சு' என்று கேலி பண்ணுகிற மாதிரி ஆகிறது. நான் அவர்களைக் குறை சொல்கிறேனென்று நினைக்கக் கூடாது – வேறே எந்தத் தொழிலுக்கும், க்ளப்பில் தட்டுத் தூக்குவதற்குக்கூட, இன்னம் ஜாஸ்தி வரும்படி கிடைக்கிறபோது, இவர்களாவது க்ருஹஸ் தர்கள் தங்களுடைய செலவினங்களில் கடைசி 'அயிட்ட'மாக மூக்கால் அழுதுகொண்டு தருகிற தக்ஷிணையில் ஜீவனம் நடத்தத் துணிந்து, ஊர்ப் பரிஹாஸத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு, யாதாயாதம் அலைந்து கொண்டு பௌரோஹித்யம் (புரோஹிதத் தொழில்) செய்து, வேதகர்மா இந்தத் தேசத்தை விட்டுப் போயே விடாமல் காப்பாற்றித் தருகிறார்களே யென்று அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லவே வேண்டும். ஆனாலும் எந்தத் துறையானாலும் அது ஆத்மார்த்தமாக இல்லாமல் உதரபோஷணார்த்தமாக நடத்தப்படும்போது அதனுடைய ஜீவசக்தி குன்றிப்போய் விடுகிறது.

அதனால்தான் இப்போது (கர்மாக்களைப்) பண்ணி வைக்கும் சாஸ்திரிக்ளையே வைதிகர்கள் என்று வைக்கிற போது, நான் முன்னே சொன்ன மாதிரி ஆசார சீலர்களுக்கு உள்ள காந்தியால் மற்றவர்கள் மதிப்பைப் பெறுவது என்பது இல்லாமல் போகிறது; நேர்மாறாக ஆகிறது. நான் எல்லா சாஸ்திரிகளையும் சொல்லவில்லை. ஸமூஹத்தின் மதிப்பைப் பெற்று நல்ல சிஷ்டர்களாகவும், தேஜஸ்விகளாகவும், சுத்தமான அனுஷ்டாதாக்களாகவும் அங்கங்கே சாஸ்திரிகள் இல்லாமல் போகவில்லை. ஆனால், மொத்தத்தில், (கர்மாக்கள்) பண்ணி வைக்கும் வாத்தியார்களும், வெறுமனே தக்ஷிணை மட்டும் வாங்கிக்கொள்பவர்களும் அல்லது திவஸம் திங்களில் போஜனத்துக்கு மாத்திரம் போகிறவர்களுமே வைதிகர்கள்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

என்றாகியிருக்கிற இன்றைய துர்த்தசையில், 'வைதிகன்' என்றாலே 'இன்ஃபீரியாரிடி காம்ப்ளெக்ஸ்' (தாழ்வுணர்ச்சி) ஏற்படுவதாகத்தானிருக்கிறது.

ஆகையால் ஸம்பாத்யம் முதலான இதர நோக்கங்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இல்லாமல், சாஸ்திரத்துக்காகவே சாஸ்திரம், ஆசாரத்துக்காகவே ஆசாரம், வைதிகத்துக்காகவே வைதிகம் என்று எல்லோரும் ஆகவேண்டும். நான் சாஸ்திரப் பிரகாரம் நடக்கிறேனென்றால் இது காரணார்த்தம். இல்லா விட்டால் எனக்குப் பிழைப்பு நடக்காது. உபாத்யாயம் பண்ணுகிறவர்களும் இதே மாதிரிதான். இதையெல்லாம் genuine என்று சொல்ல முடியாது. இப்படி வேறு காரணங் களுக்காக என்றில்லாமல் எல்லாரும் ஆத்ம சுத்தி ஒன்றுக் காகவே சாஸ்த்ரோக்தமாயிருந்தால்தான் அது நிஜமானதாக இருக்கும். பூர்வத்தில் நமக்கு லோகம் முழுவதிலுமே எல்லாத் துறைகளிலும் பெருமை வாங்கித்தந்த அதன் நிஜ சக்தி அப்போதுதான் இன்றைக்கும் பேசும்! நம்முடைய தேசத்தின் ஜன ஸமூஹம் முழுக்கவுமே வைதிக ஸமூஹம் என்று ஆகவேண் டும். அதில் குறிப்பாக வேத ரக்ஷணத்துக்கென்றே ஏற்பட்ட ஜாதியில் அத்தனை பேரும் வைதிகர்களாக வேண்டும். இப்படி எல்லாருக்கும் ஸதாசாரமும் அனுஷ்டானமும் வேத சாஸ் திரப்படி யார் யாருக்கு எவையோ அவை இருந்துவிட்டால் உசத்தி – தாழ்த்தியும் கோப தாபமும் ஓடியே போய்விடும்.

இப்போது emotional integration (உணர்ச்சி பூர்வ ஒருமைப் பாடு) என்று பேச்சில் பிரமாதமாகச் சொல்லிக்கொண்டே, எலெக்ஷனுக்கு நிறுத்தி வைப்பதானாலும், காலேஜ் அட்மிஷ னானாலும், உத்யோகமானாலும் எதிலுமே ஜாதியையேதான் பார்த்து, இன்டெக்ரேஷனுக்கு நேர்மாறாகப் பண்ணி வருகி றார்கள். நான் சொல்கிறேன்: இந்த 'இமோஷனல்', 'கிமோஷனல்' என்பதெல்லாமே ஏதோ இமோஷனல் ஜோடனையாகத்தான் நிற்குமே தவிர, ஸ்திரமாக நின்று பலன் தராது. உணர்ச்சியால் 'இன்ட்க்ரேஷன்' என்பது நடக்காத காரியம். ஸதாசாரத்தால்தான் 'இன்டெக்ரேஷன்' ஏற்பட

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வேண்டும். எல்லாரும் ஸதாசாரம் என்ற தர்ம நெறிக்குள் கட்டுப்பட்டு வரும்போதுதான் தன்னால் கட்டுக்கோப்பான ஒரு ஸமூஹமாக இறுகுவார்கள்!

அடுத்த புத்தகத்தில்...

ஸமூக, தனி வாழ்க்கை நெறிகள் என்கிற தலைப்பின்கீழ்க் கட்டுரைகள் தொடர்கின்றன.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

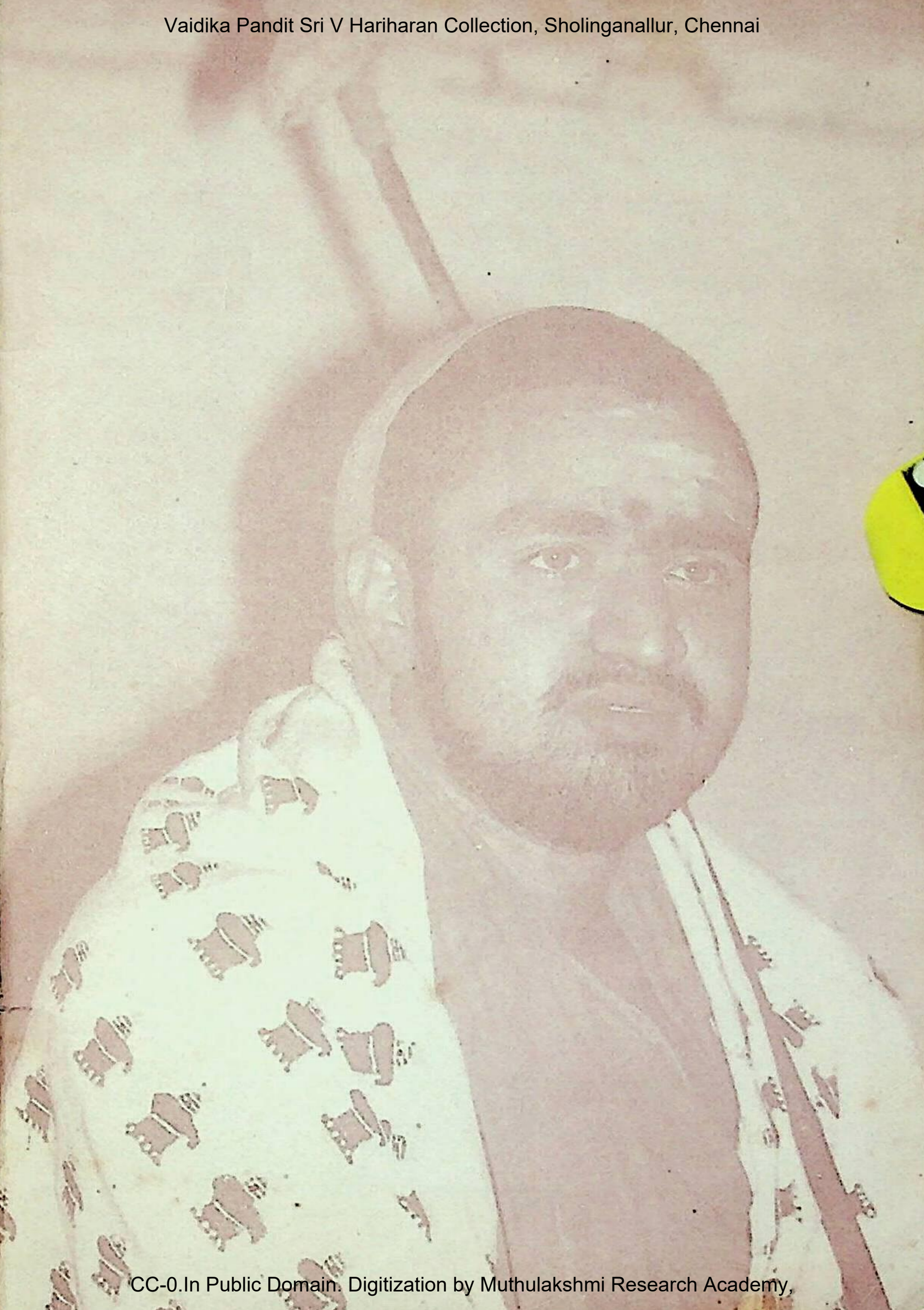

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

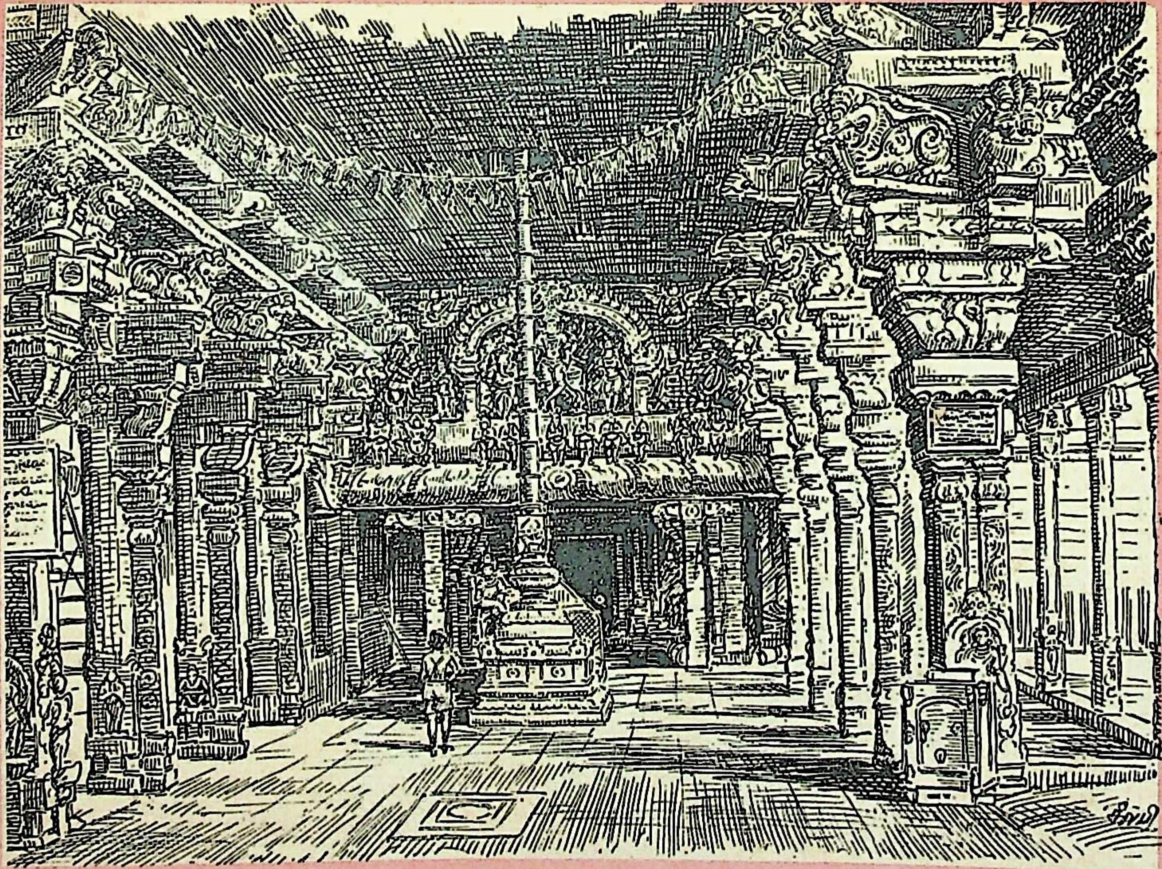

திருத்தவத்துறை ஸ்ரீ ஸப்தரிஷீச்வர ஸ்வாமி திருக்கோயில் சன்னிதி

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,